

CELEBRAR PER DONAR GRÀCIES

Ramon Prat i Pons

CELEBRAR PER DONAR GRÀCIES

Ramon Prat i Pons

© Ramon Prat i Pons, 2016

EDITA: Institut de Recerca i Estudis Religiosos - IREL, 2016
Canonge Brugulat, 22 - 25003 Lleida
Tel. i fax: 973 28 15 38
i Pagès editors, 2016
Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
www.pageseditors.cat

Primera edició: octubre de 2016
ISBN: 978-84-9975-782-7
DL L 752-2016

IMPRESSIÓ: Arts Gràfiques Bobalà, S L

CELEBRAR PER DONAR GRÀCIES

Ramon Prat i Pons

Lliçó inaugural de l'Institut de
Recerca i Estudis Religiosos (IREL)
2016-2017

25

TAULA DE CONTINGUTS

CELEBRAR PER DONAR GRÀCIES 7

ANNEXOS 39

CELEBRAR PER DONAR GRÀCIES

Ramon Prat i Pons

Bona tarda a tothom.

Vull començar aquesta lliçó inaugural del curs 2016-2017 de l'Institut IREL, en el marc de la Sala d'Actes de la Universitat de Lleida, amb uns versets del prevere i poeta lleidatà Mn. Agustí Bernaus:

Noces d'or, noces d'argent,
dos replans d'una pujada,
d'on reprendre novament
la feixuga caminada...

(Mn. Agustí Bernaus)¹

Avui iniciem la celebració del 25è aniversari de la creació de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida – IREL. Abans que res, doncs, faré una breu història cronològica de l'IREL, des que va iniciar la seva activitat fins al moment present, per tal de partir de la realitat viscuda fins ara i aquí, que iniciem aquesta celebració.

- L'any 1991, el bisbe Mons. Ramon Malla i Call va encarregar a un grup de preveres, religiosos i laics l'elaboració d'un projecte de renovació de l'Escola de Teologia de Lleida, creat en el postconcili. L'elaboració d'aquest projecte per part de l'equip, constituït per dotze persones expertes en els diversos camps del pensament científic, antropològic, filosòfic i teològic, es va realitzar al llarg del curs 1991-1992.
- Aquest projecte fou assumit pel bisbe Ramon Malla, que va signar el decret de creació d'una nova institució diocesana, amb el nom d'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida – IREL, i va signar el decret el dia 2 d'octubre de 1992. Amb la creació de l'Institut, es va posar en marxa un Centre Cultural Cristià, vinculat a la Comissió Pontifícia per a la Cultura de la Santa Seu. L'Institut va iniciar les seves activitats amb l'oferta de cursos no reglats a

1. Agustí Bernaus, *Poesies* (selecció a cura de Ferran Grau), Pagès Editors, Lleida, 1993, p. 133.

l'entorn del diàleg fe i cultura, fe i justícia, en la perspectiva d'una antropologia religiosa. La participació de moltes persones en els cursos des dels seus inicis, va verificar l'encert de la iniciativa.² Des dels seus inicis, l'Institut ha cooperat amb la Universitat de Lleida. Amb aquesta finalitat, l'any 1993, el bisbe Malla va signar un conveni de cooperació amb el rector de la UdL Dr. Víctor Siurana. Aquest conveni segueix vigent.³

- En aplicació d'una de les resolucions del Concili Provincial Tarraconense-CPT,⁴ celebrat l'any 1995 per les diòcesis que tenen la seva seu a Catalunya, el bisbe Ramon Malla va desenvolupar la institució IREL amb la creació de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida – ISCREL, que a petició seva fou erigit l'any 1996 per la Congregació de Seminaris i Universitats de la Santa Seu. La creació de l'Institut Superior, vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya, va habilitar l'IREL per oferir els graus de la diplomatura i llicenciatura en ciències religioses. Amb el procés de renovació universitària endegat a partir del document de Bolonya, l'Institut Superior va ésser refundat per la Santa Seu, que va adaptar els seus Estatuts a les noves exigències acadèmiques universitàries. Amb aquest pas, la diòcesi de Lleida va recuperar la capacitat d'oferir estudis universitaris superiors, que havia perdut des del tancament de l'Estudi General de Lleida, per obra de Felip V.⁵
- El bisbe Mons. Francesc Ciuraneta i Aymí, l'any 2000 va encarregar a l'IREL que assumís la formació dels agents de pastoral de la diòcesi de Lleida i, per donar resposta activa a la seva proposta, es va crear el Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL – DPA. Aquest departament disposa d'una autonomia dins de la institució, però està integrat totalment en l'organigrama IREL i ha mantingut

2. Vegeu el Decret de Creació de l'IREL, annex núm. 1.

3. Vegeu el Conveni de Cooperació signat per la UdL i la Diòcesi de Lleida, annex núm. 2.

4. Concili Provincial Tarraconense - CPT (1995), Resolució 47. Ed. Claret, Barcelona, 1996.

5. Vegeu el Document de la Creació de l'Institut Superior de Ciències Religioses - IREL, annex núm. 3.

la qualitat antropològica, teològica i pastoral de l'esperit fundacional de l'Institut.⁶

- Amb l'arribada de Mons. Joan Piris i Frígola, i mitjançant l'elaboració comunitària del projecte pastoral de la diòcesi de Lleida *Entre tots i per al bé de tothom*, el bisbe va integrar plenament l'IREL dins del Pla Diocesà de Pastoral de la diòcesi de Lleida. Amb aquest desenvolupament, el DPA de l'IREL ha assumit la formació dels agents de pastoral i, especialment, del ministeri pastoral dels *Animadors de Comunitat*, previst pel Dret Canònic postconciliar. Els Animadors de Comunitat no solament cooperen com a agents de pastoral, sinó que també, amb el nomenament oficial del bisbe, poden assumir la responsabilitat del guiatge i lideratge de les comunitats cristianes (CDC, 204, 208, 225, 230, 231, 517/2, 766, 861/2, 910/2, 943 i 1112). Això no és cap novetat pastoral a l'Església catòlica, perquè, amb diferents noms, ja funciona des de fa molts anys a les Esglésies de l'Amèrica Llatina i d'Àfrica.⁷
- Finalment, el bisbe Mons. Salvador Giménez i Valls, actual pastor de la diòcesi de Lleida que va prendre possessió del càrrec el 20 de setembre de 2016, ha consolidat l'Institut i el sentit del seu servei dins la diòcesi, mitjançant l'actualització dels *Estatuts* de la Fundació autònoma de l'Església de Lleida - IREL.⁸

Al llarg d'aquests vint-i-cinc anys he anat fent diverses valoracions teològiques del procés que hem anat vivint tots plegats. Aquesta elaboració teològica del procés viscut està recollida en la Col·lecció Quaderns IREL n. 21, publicada l'any 2009, amb el títol *L'IREL, un espai creient d'humanització*.

Per facilitar la lectura d'aquestes diverses valoracions teològiques pastorals, enumeraré les dates i els títols dels articles recollits en el Quadern IREL n. 21.⁹

6. Vegeu document de la creació del Departament de Pastoral Aplicada – DPA de l'IREL, annex núm. 4.

7. Mons. Joan Piris Frígola, *Entre tots i per al bé de tothom*, Quaderns IREL 31/32 (2013), p. 37-114. Contenen les seves quatre cartes pastorals, que varen anar dissenyant el projecte pastoral de la diòcesi de Lleida de l'any 2008 fins al 2015.

8. Vegeu Decret d'Adaptació de la Fundació IREL a la realitat actual, annex núm. 5.

9. Col·lecció Quaderns IREL, 21 (2009), 69 p.

- Amb data 2 de gener de 2009: Introducció al Quadern IREL n. 21: “Un petit replà en el camí” i la conclusió final titulada “L’IREL, un espai creient d’humanització”.
- Amb data 25 d’octubre de 2002: “Reflexions a l’entorn del desè aniversari de l’Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida”.
- L’any 2002: “L’IREL, o la restauració dels estudis teològics superiors a Lleida”, publicat posteriorment dins del IV volum de l’obra *Arrels Cristianes. Presència i significació del cristianisme en la història i la societat de Lleida*, 2009, p. 545-549.
- Amb data 15 d’octubre de 2008: “Introducció a la lliçó inaugural del curs 2008-2009 de l’IREL a la Universitat de Lleida”.
- Amb data 6 d’agost de 2008: “Lectura creient de la realitat de l’experiència eclesial de l’Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida”.

Atès que aquests diversos articles, recollits en el núm. 21 de la Col·lecció Quaderns IREL, ofereixen una visió àmplia de l’experiència eclesial IREL, que formulen el fons antropològic, teològic, espiritual i pastoral de l’experiència viscuda, i que mantenen plena actualitat per als lectors d’avui, en aquesta lliçó no repetiré els continguts d’aquells textos, sinó que solament desenvoluparé el sentit i el llenguatge de dos termes bàsics en el dinamisme de la vida personal i comunitària. Són els termes que corresponen al títol d’aquesta lliçó inaugural. Em refereixo als mots *celebrar* i *donar gràcies*, com a música de fons d’aquest 25è aniversari.

1. Aquesta lliçó també és l’inici d’un cicle de conferències sobre l’actitud de *celebrar* i el sentit de *la celebració*. Així doncs, es tracta d’una reflexió inicial, que s’anirà completant amb les altres sis conferències que tindran lloc al llarg dels propers mesos fins al mes d’abril de 2017. Impartiran aquestes conferències uns experts que formen part de les diverses institucions amb les quals hem caminat plegats al llarg dels vint-i-cinc anys en la realització del projecte IREL. Les enumero, per tal que els lectors d’aquesta lliçó inaugural puguin completar-ho amb una visió més global de la reflexió comunitària a l’entorn de *la celebració*.
2. La Dra. Marta Trepà, membre del Consell Tècnic des de la fundació de l’Institut, mostrarà que el goig de celebrar respon a una necessitat antropològica de l’ésser humà.

3. El Dr. Josep M. Carbonell, president de la Fundació Joan Maragall de Barcelona i degà de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals de la Universitat Ramon Llull, desenvoluparà la perspectiva de la celebració com a experiència de comunicació.
4. La professora Montserrat Macià, directora de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida i exdirectora del Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal, ens mostrarà la dimensió estètica de la celebració.
5. El Dr. Joan Biscarri, vicerector i delegat del rector de la Universitat de Lleida, Dr. Roberto Fernández, per la relació de la UdL amb l'IREL, ens mostrarà la importància de la celebració per a l'equilibri personal.
6. El professor Josep M. Forné farà una reflexió filosòfica a l'entorn de la celebració, amb el títol *La filosofia com a forma de celebració de la vida*.
7. En la setena i darrera conferència, el Dr. Joan Viñas desenvoluparà una conferència teològica de síntesi del cicle amb el títol *Celebrar la presència de Déu*.¹⁰

Aquest cicle de conferències s'inclourà dins del seminari Atri dels gentils, dirigit pel professor Teodor Suau, que organitzem cada curs conjuntament amb la UdL, IEI i FJM, aquest any amb el títol *La celebració del 700 aniversari de Ramon Llull*.

Aquest programa interdisciplinari, que serà realitzat per experts en les diverses dimensions de la celebració, a banda d'oferir uns continguts qualificats, serà el testimoni vivent que l'IREL ha estat el fruit del treball de molts cristians que han aportat el seu temps i els seus diners per fer viable el projecte IREL: vicedirecció, coordinació, cap d'estudis, secretaria, administració, caps de les seccions, difusió, Associació Amics de l'IREL i, especialment, l'alumnat que ha omplert les aules durant aquests anys.

Tanmateix, la comunitat cristiana no s'ha tancat en ella mateixa, sinó que ha cooperat amb molta més gent de la societat civil, especialment, de l'univers de la cultura i del compromís per la justícia. Aquesta cooperació entre l'humanisme cristià i els altres humanismes que també cerquen una

10. Cfr. Guia de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida – IREL, Curs 2016 - 2017.

espiritualitat, ha estat i és un dels fruits més preuats d'aquesta experiència de diàleg lliure i creador. De fet, entre tots plegats han anat construint un *pont de pedres vives*, testimoni de la presència d'Església en el món i, també, de la recerca espiritual de la humanitat. Els entrebancs i les dificultats que han anat emergint en el camí, han ajudat a purificar la qualitat de l'experiència i fer-la més ferma. Quan contemplo aquest *pont que hem anat construint entre tots i per al bé de tothom*, sento un confort en la ment i una joia en l'esperit.

I. CELEBRAR

En un primer moment d'aquesta lliçó vull oferir alguns elements antropològics i teològics sobre el sentit de la celebració en la vida de la humanitat. Ho faré mitjançant el llenguatge del poeta lleidatà Agustí Bernaus, amb una citació del qual he començat aquesta lliçó. Em refereixo a un poeta del presbiteri de Lleida, que va morir fa uns anys, i que va pertànyer a una generació de preveres catalans poetes, el més gran dels quals fou Mn. Cinto Verdager.¹¹

En un segon moment, il·luminaré aquest sentit intern de la celebració amb la perspectiva teològica pastoral, també estètica, del missatge central del Papa Francesc, en la seva exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*. En aquesta lliçó inaugural em limitaré a oferir la perspectiva més estètica, perquè en les conferències que es faran mensualment al llarg de tot el curs, podrem aprofundir sobre totes les altres perspectives i dimensions de la celebració, com ho són la mirada antropològica, sociològica, psicològica, filosòfica i teològica.

1. El simbolisme del poeta Agustí Bernaus

Mn. Agustí Bernaus, aprofitant l'avinentsa de la celebració de les noces d'or i d'argent d'un grup de preveres de la diòcesi de Lleida, va elaborar un poema, que va recitar davant de tot el presbiteri de la diòcesi.

11. Josep Grau i Colell, *Antologia de sacerdots poetes*, Zuric, 1975.

Com ja he dit al començament d'aquesta lliçó, aquest poema començava amb uns versets, plens de saviesa, de sentit, d'evangeli i de musicalitat:

Noces d'or, noces d'argent,
dos replans d'una pujada,
d'on reprendre novament
la feixuga caminada...

El poeta defineix la celebració humana —en el cas concret de la celebració dels 25 i els 50 anys del servei d'una generació de preveres— com un *replà* en el camí de la vida. Amb la paraula *replà* subratlla que la celebració veritable és un temps de repòs i de recuperació de forces, però que solament és positiu quan està ben arrelat en la dinàmica diària de les persones i de la comunitat. Celebrem, doncs, un esdeveniment humà, compartit espontàniament amb els altres, mitjançant el gaudi d'un temps de descans i dins d'un clima de comunicació i amb un estatut de llibertat respecte de les obligacions del treball ordinari. Aquest *replà* genera una distensió i relaxació en les persones concretes i també en el seu entorn comunitari. Aquest arrelament de la celebració en la vida real és bàsic, perquè altrament, quan la celebració està desconnectada de la vida personal i comunitària, ens aliena de la realitat diària i, aleshores, la festa pot acabar en *ressaca*.

El resultat d'aquest temps de repòs i de relaxació ens capacita i estimula per a continuar avançant en el camí ordinari de la vida, que és on rau veritablement la font de l'amor, de la joia i de la pau. Amb la celebració humana passa com en la dinàmica natural de la nit i del dia, de la llum i la foscor, que s'estimulen mútuament i equilibren l'existència de la natura, de la persona i de la societat. D'aquesta manera, el poeta ens diu, estèticament, que la celebració no té res a veure amb una alienació de la petita realitat vital de cada dia. Tot al contrari, la celebració és necessària per tal de recarregar les piles del cos, de la ment, de l'afectivitat i de l'esperit. Llaavors, al mateix temps que refà la persona concreta, també, crea un clima de relació interpersonal espontània, que amb un estatut de llibertat, ens dóna força per continuar vivint, treballant i estimant.

Un tercer element de la festa sense *ressaca*, és aquell que, tot fruint del temps de repòs, no oblida que la vida és una *pujada*. Tanmateix, el terme *pujada* conté un doble sentit. D'una banda, ens recorda que sovint la vida ens es feixuga, que està plena d'atzucacs i que de vegades és més

aviat *costa amunt*. Tanmateix, al costat d'aquesta perspectiva de dificultat i de duresa, el terme *pujada* també té un altre significat, que consisteix a recordar-nos que, des d'una perspectiva teològica de la fe, esperança i caritat, la vida no és un camí de decadència i de decrepitud vers el no-res, sinó que pot ésser un *ascens* vers la plenitud i l'infinit.

Mn. Bernaus expressa poèticament el doble sentit realista i positiu d'aquesta *pujada*, quan afirma que de vegades la pujada no és solament feixuga, sinó que fins i tot, ens porta a una *situació límit*. Tanmateix, aquesta mateixa duresa conviu amb l'esperança. Ho suggereix amb aquests versets:

Dues garbes de forment,
l'una encara perfumada,
vincladissa, cor calent,
l'altra ja bruna i colrada
per la pluja, el sol i el vent...

Relaxats pel *replà*, reconfortats pel *repòs*, refrescats per la *comunicació interpersonal* espontània i estimulats per un *estatut de llibertat i d'espontaneïtat*, els éssers humans estem en condicions de continuar el camí, tal com afirma el poeta, per *reprendre novament la feixuga caminada*, amb confiança i abandó, és a dir, amb fermesa, serenitat i fluïdesa.

La celebració del 25è aniversari de l'IREL —que estem iniciant avui, i que durarà tot l'any fins a l'inici del proper curs 2017-2018, en què el professor Dr. Manel Lladonosa farà la lliçó inaugural sobre el tema *L'IREL, història i prospectiva*— respon a aquesta concepció de la celebració i de la festa, expressada bellament amb aquestes imatges literàries del nostre poeta Mn. Bernaus.

2. La mirada teològica i estètica del Papa Francesc (EG, 24)

La mirada estètica, antropològica i evangèlica del nostre poeta Agustí Bernaus assoleix encara una plenitud més gran si la situem en l'entranya del pensament teològic del Papa Francesc en la seva Exhortació Apostòlica *Evangelii Gaudium*.¹² Val a dir que l'Exhortació Apostòlica del Papa Fran-

12. Papa Francesc, *Evangelii Gaudium*, Libreria Editrice Vaticana, Roma, 24 de novembre de 2013, en la Clausura de l'Any de la Fe, solemnitat de Jesucrist, Rei de l'Univers. Aquesta visió

cesc ens ofereix un document antropològic, teològic, espiritual i pastoral, és a dir una reflexió evangèlica. Tanmateix, tot el document està amarat d'un aire de joia i de festa, perquè és un cant a l'aventura de la història humana des de la perspectiva de la *bona nova* de l'evangeli, tal com ja anuncia el mateix títol del document.

Sense entrar a fer una anàlisi d'*Evangelii Gaudium*, i per concentrar-nos en un dels nuclis essencials en el pensament del Papa Francesc, podem trobar en el n. 24 del document, alguns elements que ens donen la raó i el sentit de la celebració i de la festa. Efectivament, en aquest apartat el Papa Francesc formula els ingredients antropològics de la missió de l'Església en el món i, també, quin és el tarannà propi de l'evangelització.

El Papa Francesc descriu la missió de l'Església en el món amb aquests cinc termes que enumero en castellà, per tal que no perdin res del seu sentit original de la llengua castellana parlada a Argentina: “prime-rear, involucrase, acompañar, fructificar y festejar”. Paga la pena analitzar, encara que sigui breument, el sentit d'aquesta terminologia emprada pel Papa, perquè cada terme té el seu sentit propi i precís, però solament el desenvolupa plenament en la seva connexió íntima quan el relaciona amb els altres quatre.

- El primer element del pensament del Papa Francesc és “prime-rear”. Ell mateix reconeix que aquest terme *primerear* no figura en el diccionari de la llengua castellana. De tota manera, opino que aquesta terminologia inventada per ell hi pot figurar en el futur, perquè és un terme senzill que equival a ésser el primer que s'anticipa i s'arrisca a obrir camins nous de futur i d'esperança per a la humanitat. Hi ha gent que mai s'arrisca i aleshores és ben cert que no *comet errors*, però sovint la seva vida té el perill d'acabar per *ésser un error* en la seva totalitat i no aportar res al present, ni al futur de la causa de l'esperança. Certament, obrir camins nous és un risc que molta gent no és capaç d'assumir i acceptar, però aquesta por correspon a unes persones i grups que passen per la vida sense pena ni glòria, és a dir, que han enterrat

de l'evangelització de l'Exhortació Apostòlica va ésser ampliada amb la Carta Encíclica *Laudato si'*, sobre la cura de la casa de tots que és la Terra, Libreria Editrice Vaticana, Roma, 24 de maig de 2015, diada de la solemnitat de la Pentecosta.

els talents i les capacitats de la seva creativitat, justament, per la por a equivocar-se. En canvi, aquell que s'arrisca a obrir camins de vegades comet errors, però si té la capacitat crítica d'analitzar-los i d'aprendre dels errors i dels encerts, amb el pas del temps arriba a la plenitud i a la saviesa.

- L'autenticitat de *primerear* no és una afirmació teòrica, sinó que solament es verifica en l'acció, en allò que el Papa anomena “*involucrarse*”. Aquest terme, en el seu significat literal no equival a limitar-se a fer alguna cosa per millorar la situació davant d'un problema, sinó que vol dir molt més: posar-se dins de la situació i deixar-se amarar per les persones que pateixen el problema i les seves circumstàncies. Aleshores, l'acció per descomptat que no es limita a fer alguna cosa i quedar-se tranquil de consciència, sinó que implica tota la persona i, a més a més, a no parar fins assolir una superació positiva de la situació que ens afecta. És la diferència que hi ha entre *fer un compromís* i *estar compromès*. Aquell que opta per *fer un compromís* sovint es limita a fer una acció puntual que fins i tot pot ésser significativa, però ell es queda fora. En canvi, *estar compromès* és una actitud permanent que afecta tota la vida de la persona, perquè l'assumeix des de la compassió, la misericòrdia i l'amor. El terme *involucrarse* ens descriu el camí que ens fa *passar de donar a donar-se* que és ben diferent.
- El fet d'*involucrarse*, en el llenguatge d'*Evangelii Gaudium* condueix la persona, amb naturalitat, a viure el seu compromís com un “acompañar” les persones i la comunitat a ésser protagonistes del seu propi alliberament. Aquesta dimensió de l'acompanyament en la praxi de la vida evangèlica és molt important, perquè és el signe més clar del respecte a la dignitat de l'altre. El cristià madur no és aquell que obre camins i s'involucra personalment, i que dóna tot el que pot a partir de les seves capacitats, sinó que al mateix temps que dóna, rep molt de les potencialitats dels altres, és a dir, acompanya i és acompanyat. En aquest procés d'acompanyament mutu es va construint el veritable amor, la joia i la pau. El terme *acompanyament* ve de “pa”. Segons el diccionari equival a l'associació de persones que comparteixen el pa. Podem especificar-ho

dient que comparteixen el *pa del saber* i el coneixement, el *pa del saber fer* i aplicar els coneixements a la realitat concreta d'una manera efectiva i adequada, el *pa del saber estar* i tenir un sentit pedagògic d'adaptar-se als altres i recórrer el procés que cal seguir amb calma, flexibilitat i constància, per tal d'assolir l'objectiu final de la justícia i la pau. Aquestes tres dimensions de l'acompanyament —*saber, saber fer i saber estar*— a poc a poc van conduint a *saber ser*, és a dir, a una maduració integral de la persona i de la comunitat.

- L'acompanyament interpersonal, entès des d'aquesta profunditat senzilla, tot i que amb dificultats, va conduint a allò que el Papa Francesc en diu “fructificar”, és a dir, a produir fruits de justícia i caritat. Podem dir que, així com els arbres sans, al seu temps produeixen els seus fruits, l'acció de *primerear, involucrase i acompanyar*, també, produeix el fruit d'una eficàcia en la transformació del món, segons els valors del Regne de Déu proclamats a l'*Evangelí de les benaurances*,¹³ operatives en les *obres de misericòrdia*.¹⁴ Per obrir camins, cal passar de fer un compromís a estar compromesos i, a més a més, fer-ho des de la comunicació de l'autenticitat interpersonal i comunitària. Això, tard o d'hora, sempre esdevé eficaç. De tota manera, no es tracta d'una eficàcia superficial i immediata, sinó del canvi real des de la profunditat i la marxa vers una utopia realista. Tampoc no es tracta d'una nova teoria abstracta sobre el canvi, sinó de la realització de microprojectes que, a poc a poc, i amb l'esforç de tots els implicats, acaben per canviar la realitat per al bé de tothom, sense cap distinció. Aquesta fructificació, doncs, no és ornamental i d'aparença, sinó de fons, integral i eficient.
- Ens hem deturat a analitzar breument els termes *primerear, involucrase, acompanyar i fructicar*, per poder comprendre el sentit profund de la celebració humana, que *Evangelii Gaudium* l'enumera com un cinquè element i l'anomena “festejar”. Fer festa pot ésser, i molt sovint ho és, una evasió de la vida ordinària i de la realitat

13. Mt. 5, 1 – 12.

14. Mt. 25, 31 – 46.

humana. En canvi, quan és el resultat final del procés que hem descrit abans, a la llum d'*Evangelii Gaudium*, no solament no és una evasió de la vida, sinó la consolidació i la transformació d'una vida en plenitud. Ve a ésser com el perfum natural produït per una flor del roser, perquè aquest perfum de la flor no és una casualitat o un element accidental, sinó l'expressió màxima de la salut del roser. El *festejar*, entès d'aquesta manera, evidencia la qualitat i la bellesa de *primerear*, *involucrarse*, *acompañar* i *fructificar*.

Opino que la celebració dels 25 anys de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida IREL compleix, amb senzillesa, però de veritat, aquests cinc elements descrits pel Papa Francesc, i que ens donen el sentit genuí de la celebració. Per això, he afirmat que el pensament del Papa Francesc ens podia ajudar a comprendre la força antropològica evangèlica de l'expressió i la bellesa poètica de Mn. Agustí Bernaus.

- L'IREL s'ha implicat en *primerear*, perquè no s'ha limitat a fer el que sempre s'ha fet en el camp de la teologia acadèmica, sinó que, sense perdre la seva qualitat acadèmica de la tradició universitària, l'ha rebuda, però l'ha recreat i l'ha innovat. Amb aquest risc d'innovació metodològica, ha obert un camí nou que avui pot oferir l'estudi i una recerca teològica als creients, però que també ha interessat a agnòstics i ateus que, des de la seva espiritualitat humanista, busquen el sentit de la vida. Podria narrar diverses vivències que, malgrat les dificultats nombroses a les quals hem hagut de fer front per tirar endavant el projecte innovador, ens han confortat i estimulat a continuar-lo sense defallir. Quan hom mira l'organigrama de l'IREL i el situa dins de l'organigrama de la diòcesi de Lleida, s'adona de la bellesa d'aquesta innovació, que ha estat el resultat de *primererar*.¹⁵
- La comunitat universitària IREL també ha optat per *involucrarse*, perquè no ha caigut en el parany de la teorització permanent, o d'exhibir-se des d'una actitud egolàtrica, sinó que s'ha implicat en donar resposta als reptes de la realitat, i ha anat evolucionant per

15. Vegeu l'annex n. 6, al final del text de la lliçó.

donar resposta a les noves necessitats que apareixien pel camí. A més a més, no ha estat el resultat d'una actitud individualista, sinó que ha buscat la cooperació amb les altres institucions de l'Església i de la societat que treballen per l'alliberament de les persones des de la cultura, l'estudi i, també, des de la lluita per la justícia. Aquesta actitud de sumar les pròpies forces amb les dels altres, ha fet que les pròpies pobreses hagin estat alliberades de les contradiccions internes dels éssers humans i hagin esdevingut una força de vida i de creació. Al llarg d'aquests vint-i-cinc anys hem pogut anar verificant que un bon nombre d'alumnes i exalumnes s'han involucrat en la transformació de l'Església i de la societat. Això és un consol que anima a superar les dificultats que ens han anat desafiant al llarg del camí.

- L'IREL, també, ha optat per *acompanyar*. Aquest acompanyament ha anat creant un ambient i una atmosfera, que hem anat respirant des que el grup de recerca interdisciplinària va iniciar el seu camí, ara fa vint-i-cinc anys. La mostra més clara d'aquesta opció per l'acompanyament ha quedat escrita en la definició de la identitat pròpia de l'Institut, puix que als inicis, i al llarg de tot un curs, vam redactar el text consensuat d'aquesta definició específica, justament, amb la col·laboració de tothom: professors, alumnes, equips de gestió i consell assessor. És una definició que, en el que fa referència a la identitat pròpia de l'Institut, no hem hagut de modificar, ni quan vam assumir el canvi de l'adaptació del model antic al model universitari europeu presentat al document de Bolonya. Per la seva importància val la pena transcriure literalment el text de la identitat i deixar-ne constància en aquesta lliçó inaugural de la celebració dels vint-i-cinc anys des de la seva creació:

“L'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida IREL, és una institució acadèmica de la diòcesi de Lleida, que ofereix estudis superiors en l'àmbit de la teologia i la pastoral. L'Institut IREL creat oficialment el 2 d'octubre de 1992, ha estat aprovat com a Institut Superior de Ciències Religioses (ISCR) per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu el 22 de maig de 1996, està patrocinat per la Facultat de Teologia de Catalunya,

amb seu a Barcelona, i té personalitat jurídica pròpia i pública, de conformitat al cànon 116 del Codi de Dret Canònic. En el mateix decret de creació varen ésser aprovats els estatuts i el pla d'estudis. L'Institut Superior d'Estudis Religiosos de Lleida ha estat refundat per la Santa Seu en data del 31 de maig de 2010 i, d'acord amb els nous estatuts, està vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya. L'Institut està ubicat a l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida, al carrer Canonge Brugulat n. 22, amb el qual manté un conveni de col·laboració.

El tarannà que desitgem viure al nostre institut és el propi d'una comunitat universitària cristiana que no esgota la seva tasca en la transmissió d'uns coneixements i uns continguts acadèmics, en l'aprenentatge d'un mètode teològic i en el desenvolupament d'uns hàbits de recerca, sinó que ho vol fer des d'una actitud d'acolliment de les persones, des de la creació d'un clima d'unitat i des de la cooperació entre tots els que formem part de l'IREL.”

- L'IREL, des d'aquesta identitat de comunitat universitària cristiana, també, ha optat per *fructificar*, és a dir, per no mantenir una distància acadèmica, teòrica i freda, de la problemàtica real i concreta viscuda pels estudiants, per la comunitat eclesial i la societat civil. Per això, mitjançant la seva tasca ordinària ha anat bastint diversos ponts amb la quotidianitat de les persones: *un pont de la fe amb la cultura*, *un pont de la fe amb la justícia* i, en definitiva, molts ponts de la fe amb les persones concretes. Aquest emblema del pont de la fe amb la cultura del nostre temps s'ha verificat de diverses maneres, però especialment pels cicles de conferències, els seminaris i el diàleg de l'Atri dels Gentils que organitzem cada curs, i des de fa vint-i-cinc anys, en col·laboració amb la Universitat de Lleida – UdL, l'Institut d'Estudis Ilerdencs – IEI de la Diputació de Lleida i la Fundació Joan Maragall – FJM de Barcelona. El pont entre la fe i la justícia va creixent, a poc a poc però fermament, amb la col·laboració de l'Institut amb la Comissió Justícia i Pau i amb la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social de la diòcesi de Lleida, formada per setze entitats eclesials dedicades al servei dels pobres i a la lluita per la justícia. De fet, l'eslògan

de l'IREL des dels seus inicis fins avui és aquest: *bastim ponts*. D'aquesta manera, l'IREL coopera al canvi de la societat amb la seva opció de fons i amb la tasca pròpia dels intel·lectuals orgànics que, a més a més de la seva implicació personal en compromís per la justícia, aporten una reflexió ordenada, crítica i sistemàtica sobre el sentit, la dinàmica i l'horitzó del canvi social.

- L'IREL celebra ara, doncs, la joia de *festejar*. Amb la celebració dels vint-i-cinc anys no volem fer un acte de complaença, sinó que manifestem la joia de creure, de viure i d'anunciar l'evangeli, en diàleg amb la raó. Es tracta d'una joia que brolla de dins i com a resultat de l'opció creient. Aquesta fe ens ha acompanyat a viure en l'esperança, que ens ha anat guiant en la dinàmica dels petits fets de la vida diària. L'esperança ha estat la font de l'amor que ha fet possible aquests vint-i-cinc anys de treball, amb agraïment al passat, fidelitat al present i confiança en el futur. Celebrem, doncs, un esdeveniment que ha generat unes noves relacions de fraternitat entre moltes persones, viscut des d'un estatut de llibertat, que produeix relaxació interior i confiança en el futur... *un replà en la pujada... d'on reprendre novament la feixuga caminada*.

El simbolisme estètic del poeta Agustí Bernaus i la mirada antropològica i evangèlica del Papa Francesc ens poden ajudar a comprendre el sentit profund de la celebració d'aquest moment comunitari present, el d'un *replà* al cap de vint-i-cinc anys de caminar plegats en l'elaboració, realització i maduració del projecte IREL. Els que hem tingut la sort de ser-hi al llarg de tots aquests anys, de compartir-ho amb tots els altres que hi han participat i de posar-ho al servei de l'Església i del món, encetem avui aquesta celebració, i la conclourem amb la lliçó inaugural del curs 2017-2018. La música de fons que unifica la celebració del 25è aniversari és l'actitud de *donar gràcies*.

II. DONAR GRÀCIES

En aquesta segona part de la meua lliçó, exposaré deu raons que, entre d'altres, justifiquen aquesta festa del replà dels vint-i-cinc anys de l'itine-

rari viscut per la comunitat universitària cristiana de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida – IREL. Amb aquesta aportació no intento esgotar totes les raons que donen fondària a la celebració d'aquest curs, sinó solament encetar un camí, per tal que tothom hi pugui afegir les pròpies motivacions.

Aquestes deu motivacions són les següents:

1. L'opció per la renovació eclesial, que ha consistit a cooperar en l'elaboració del projecte pastoral diocesà del bisbat de Lleida *Entre tots i per al bé de tothom*.
2. El diàleg permanent de la *fe* amb la *ciència*, la *raó* i l'*espiritualitat* humanista, que ha generat una *hibridació* del llenguatge.
3. L'experiència de cooperació entre molts, expressió de la *comunió i la missió*, amb un doble moviment inseparable: des de la comunió vers la missió, i des de la missió vers a la comunió.
4. Una llum i una força que il·lumina la *ment*, escalfa el *cor* i dinamitza l'*acció*.
5. El procés de maduració integral, que ajuda a superar els reptes personals, ambientals i estructurals.
6. Un caminar diari concret, senzill i autèntic.
7. La integració de la *memòria* del passat, amb el *compromís* en el present i l'*esperança* del futur.
8. Experiència i testimoni de la *tendresa* de Déu.
9. La joia dels fruits de l'Esperit.
10. Com a síntesi de totes les raons anteriors, la vivència actualitzada del missatge de la paràbola del *gra de mostassa*.

En aquesta segona part, doncs, faré una breu reflexió a l'entorn d'aquestes deu motivacions que, entre d'altres, donen sentit i solidesa a la celebració. L'expressió màxima de la celebració consisteix a donar gràcies. Molta gent redueix l'acció de donar gràcies a un acte d'educació formal. Tanmateix, donar gràcies, a banda d'ésser realment un acte d'educació és una acció molt més complexa, perquè, quan la celebració és autèntica i viscuda de veritat, conté diversos elements interns. Constatar que hem rebut un do gratis, prendre'n consciència personal, la llibertat de manifestar la joia d'haver rebut aquest regal i, finalment, expressar-ho, verbalitzar-ho. Tal vegada, molta gent això no s'ho formula explícitament, però quan do-

nem gràcies de veritat, si més no, constatem que hem rebut un regal i que ens dóna joia.

1. L'opció per la renovació eclesial, que ha consistit a cooperar en l'elaboració del projecte pastoral diocesà del bisbat de Lleida *Entre tots i per al bé de tothom*.

En primer lloc cal donar gràcies, perquè al llarg d'aquests anys, no solament hem construït des de la base un projecte universitari, reglat i obert, de diàleg de la fe amb la cultura, amb la justícia i amb la persona, sinó que al mateix temps hem pogut cooperar per tal que l'Església de Lleida pogués elaborar un projecte pastoral diocesà, que no es limita a conservar el patrimoni rebut, sinó que opta per la renovació, és a dir, per la recreació i la innovació de l'experiència i la vida eclesial.

A partir d'una consulta a tot el poble de Déu que pelegrina a les terres de Lleida, i mitjançant la metodologia teològica pastoral de la *lectura creient de la realitat*, el bisbe Joan Piris va publicar una carta pastoral que recollia tots els suggeriments i les propostes que havien fet els cristians de la diòcesi. La carta pastoral es va titular *Entre tots i per al bé de tothom*. Amb aquest títol recollia els reptes i signes d'esperança de les comunitats cristianes de la diòcesi i com a resposta proposava dos grans objectius de futur: l'evangelització de les persones i la presència d'Església dins la societat. Amb el primer objectiu prioritzava l'anunci del Crist Ressuscitat, com a esperança i bona notícia per al món. Amb el segon objectiu, manifestava que, a banda d'un anunci explícit de l'evangeli en totes les actuacions ordinàries de l'Església, calia sortir a fora a l'encontre de les persones en la seva situació vital. El Papa Francesc ha popularitzat aquest objectiu amb l'expressió *sortir a les perifèries*.

Aquestes dues opcions prioritàries van donar vida a dues pastorals més que va publicar en els dos anys següents. La primera —*La iniciació cristiana. Creure. Viure. Anunciar*— dissenyava unes grans línies de l'evangelització del món contemporani, no solament amb vista al catecumenat de nous cristians adults abans de ser batejats, sinó també a una nova evangelització dels ja batejats que s'han anat allunyant de la vida de la comunitat. La segona —*Presència d'Església en la societat*— orientava els cristians a l'hora de cercar unes noves relacions entre la comunitat cristiana i la societat civil, no limitant-se a esperar i acollir els que s'atansin

a la comunitat, sinó sortint a l'encontre del món, no per ocupar espais de poder dins la societat, sinó cercant per damunt de tot una presència eclesial evangèlica, que sigui un relat significatiu a l'interior de la secularització del món contemporani.

Les tres cartes pastorals esmentades van donar lloc a una quarta carta —*La necessària qualitat espiritual*— que, tal com ja indica el seu títol, subratllava la condició de possibilitat per fer factible i viable el projecte de la renovació eclesial, que és l'arrelament en l'Esperit Sant. Amb aquesta darrera carta pastoral es dona suport a totes les escoles d'espiritualitat (amb minúscula), sempre que estiguin ben arrelades en una veritable escola d'Espiritualitat (amb majúscula), que és l'escola de l'Esperit Sant: l'Església Diocesana, *Poble de Déu*, *Cos de Crist*, *Temple de l'Esperit*, que pelegrina en un espai i un temps concrets, fent pinya amb el bisbe local, el presbiteri, la vida consagrada i tots els batejats, tot integrant la diversitat de carismes i ministeris en la comunió eclesial, i al servei del món.

Aquestes quatre cartes pastorals constitueixen un cos interdisciplinari, antropològic, teològic, espiritual i pastoral sòlid que s'ha anat concretant en els anys successius mitjançant la proposta d'unes prioritats específiques pràctiques.

Per descomptat, les cartes pastorals foren escrites i tenen l'autoritat del bisbe. Tanmateix, La Fundació IREL, amb la seva tasca de recerca antropològica, teològica, espiritual i pastoral, ha cooperat d'una manera significativa a la seva elaboració i realització, especialment, mitjançant les seves publicacions i el projecte operatiu del seu Departament de Pastoral Aplicada – DPA.

2. El diàleg permanent de la fe amb la ciència, la raó i l'espiritualitat humanista, que ha generat una *hibridació* del llenguatge.

Un segon motiu per donar gràcies ha estat i segueix essent l'experiència continuada de diàleg de la fe amb la ciència, la filosofia, les ciències humanes i, també, amb les diverses espiritualitats humanistes i religioses.

Aquest treball ha estat dut a terme de moltes maneres, però especialment mitjançant les activitats i programes de l'IREL com a Centre Cultural Cristià, vinculat a la xarxa coordinada per la Comissió Pontifícia per a la

Cultura de la Santa Seu. En aquesta perspectiva l'IREL mai no ha caminat sol, sinó que ho ha fet en cooperació amb la Universitat de Lleida UdL, l'Institut d'Estudis Ilerdencs – IEI i altres entitats d'acció cultural. Ha estat una llarga experiència de cooperació en allò que fa referència al diàleg interdisciplinari dels continguts i temàtiques, però també en el tarannà d'aquesta cooperació entre institucions.

La Santa Seu va invitar totes les Esglésies a iniciar una experiència anomenada l'Atri dels Gentils, en la qual, aprofitant la metàfora de l'espai obert en què els creients del poble d'Israel dialogaven amb els gentils, va invitar les diòcesis a obrir espais de diàleg dels cristians amb els agnòstics i els ateus humanistes que també estan oberts a compartir un diàleg obert a la recerca. Avui podem donar gràcies, perquè quan vam rebre aquesta invitació, ja feia anys que l'estàvem realitzant mitjançant diverses activitats obertes al diàleg intercultural, interhumanista i interreligiós. El que hem fet és refermar encara més aquesta dimensió oberta de l'IREL, que és en l'ADN de la seva carta fundacional i que segueix marcant profundament la seva especificitat.

Aquest diàleg no reglat no és dispers, sinó que té la seva font i la seva unitat en un Seminari Permanent interdisciplinari, realitzat pel Consell Tècnic de l'IREL, que està format per dones i homes experts en les diverses branques del saber universitari. És fàcil imaginar el potencial intel·lectual que s'ha anat sedimentant en aquesta recerca mensual continuada al llarg d'aquests vint-i-cinc anys. A més a més, la tasca d'aquest seminari permanent no ha estat solament la pròpia d'un grup d'amics que es troben cada mes per compartir un temps i unes aficions comunes, sinó que és un col·lectiu de dotze persones que comparteixen els reptes, els signes d'esperança, els criteris i línies d'acció amb vista a la renovació de l'Església i la societat, i que han anat assumint la responsabilitat de l'alta gestió de la fundació, en cooperació amb el bisbe i els diversos consells de la diòcesi. Per això, actualment el bisbe Salvador, que també és el president de la Fundació IREL, ha fet una reforma dels estatuts, i el nom de Consell Tècnic passa a anomenar-se Consell General de l'IREL.

El treball de recerca del Consell General, també, ha marcat l'estil i la qualitat del pla d'estudis del currículum acadèmic, la selecció del profes-

sorat, el discerniment dels reptes viscuts i de les innovacions necessàries, i de l'ambient humà i cristià dels estudis del grau i del màster en ciències religioses.

Els que hem tingut l'oportunitat de participar en aquest projecte de recerca interdisciplinària durant aquests vint-i-cinc anys, des dels seus inicis fins avui, ens hem enriquit amb un patrimoni interior d'una gran riquesa cultural i espiritual. Per això hem de celebrar-ho i donar gràcies amb llibertat i espontaneïtat pel do rebut i per la consciència amb què ho vivim.

3. L'experiència de cooperació i comunicació entre moltes persones, expressió de la comunió i la missió, amb un doble moviment inseparable, *des de la comunió vers la missió i des de la missió vers la comunió*.¹⁶

Un tercer motiu per donar gràcies és que la Fundació IREL ha estat una experiència de cooperació entre molta gent. Si ens fixem en l'organigrama actual de l'IREL ens adonarem que, a banda del Consell General i l'Equip Directiu, hi ha diversos organismes de participació i cooperació, que treballen amb autonomia, però sempre amb interrelació i potenciant-se mútuament. Al darrere d'aquest organigrama hi ha moltes persones que fan la seva aportació.

La dinàmica viscuda no ha estat l'obra individualista i exclusiva de ningú, sinó la suma de les aportacions de molts. Podem descriure aquesta dinàmica com el resultat d'una gestió comunitària evangèlica, on cadascú té el seu lloc propi, però per al bé de tothom. Els que hem tingut la sort de viure aquesta experiència de gestió comunitària evangèlica, ens ha fet molt de bé per integrar el nostre passat, viure amb plenitud el present com un do i mirar vers el futur amb serenor. D'aquesta manera, el resultat ha estat no solament una suma, sinó una multiplicació.

L'element central d'aquesta cooperació de molts rau en el fet que l'IREL no emergeix d'un *ego* individual o d'un grup tancat en si mateix, sinó de la centralitat del do de Déu lliurat al món per mitjà de Jesús de Natzaret, encarnat, mort i ressuscitat, i segellat pel do de l'Esperit.

Aquesta comunió de moltes persones, que brolla de la revelació, és la font, el fonament i la meta de l'esperança de la humanitat. El sentit últim de

16. Vegeu l'annex n. 6 en el qual hi ha l'organigrama de l'IREL.

la dinàmica de la història és l'edificació de la unitat de la família humana en l'amor, arrelada en la natura i en la vida, en el marc de l'Univers.

Això ha generat un doble moviment, profundament articulat: des de la comunió vers la missió i des de la missió vers la comunió. L'IREL d'avui neix d'un grup de persones cristianes que, unides per la fe, l'esperança i la caritat, han intentat fer un servei al món, tot oferint una llum i una força que ve de Déu i que dóna sentit a la vida de les persones, els grups i la societat.

Simultàniament, l'IREL d'avui és el resultat d'un grup de persones cristianes, que han sortit a l'encontre del món per oferir la llum de l'evangel·li de Jesucrist, i que s'han emportat la sorpresa de veure que la presència del ressuscitat ja era present de diverses maneres en el món que anaven a evangelitzar. Aleshores, al mateix temps que evangelitzaven, eren evangelitzades per la presència misteriosa de la Paraula de Déu en el món, des de la creació de l'univers.

Aquest doble moviment és el veritable pont de la fe amb la cultura, amb la justícia i les persones: la presència de la Paraula de Déu Pare/Mare, incrustada en la vida de tota la humanitat des de la creació del món, i, també, la llum de la mateixa Paraula que il·lumina les persones i la societat que havia creat, que mitjançant la raó i l'esperit, són la *punta de llança* de la creació.

4. Una llum i una força que il·lumina la *ment*, escalfa el *cor* i dinamitza l'*acció*.

D'aquest tercer motiu que tenim per donar gràcies avui i aquí, neix un altre motiu amb naturalitat. Donem gràcies, perquè el projecte de renovació eclesial al servei de la humanitat, que neix de la Pasqua i la Pentecosta, és una llum i una força que il·lumina la *ment*, escalfa el *cor* i dinamitza l'*esperit*.

És ben cert que un Centre Teològic Superior ha de tenir molt en compte i respectar els cànons de la responsabilitat acadèmica, que són la recerca, la docència i la gestió universitària. Tanmateix, aquesta responsabilitat ha d'anar adreçada a la persona sencera. Per això, al mateix temps que il·lumina la ment mitjançant el diàleg de la raó amb la fe, ha d'alimentar l'esperit escalfant el cor. Quan la intel·ligència de la fe arriba al cor (en el

sentit bíblic del terme, és a dir, equivalent al *jo total i profund on s'unifica tota la persona*), el coneixement acadèmic es converteix en font de joia, d'harmonia i de vitalitat. Quan el cor il·luminat per la raó i escalfat per l'Esperit s'unifica, brolla amb naturalitat una acció de l'esperit, dinàmica i transformadora de la realitat que ens envolta. Aleshores la persona no es dedica a fer activitats que acaben en un activisme, sinó des de la claredat mental i la joia interior, fa de tota la vida un do d'amor que intenta ser eficaç per al bé de tothom. El Papa Francesc ho explica d'una manera diàfana, quan afirma que *primerear, involucrase i acompañar*, condueixen amb naturalitat a *fructificar*.

El camí de l'IREL, des dels seus inicis, ha tingut cura de la recerca d'aquesta unitat antropològica del cos, la ment i l'afectivitat, amb l'espiritualitat i amb l'acció. És cert que aquest camí no sempre ha estat ben reeixit al llarg d'aquests vint-i-cinc anys, perquè la condició humana és limitada i, fins i tot, contradictòria. De tota manera, fins ara, entre tots hem estat capaços d'anar superant aquestes dificultats i reconduint sempre les situacions viscudes en la comunitat universitària cristiana que vol ésser l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos.

Mantenir aquest equilibri de la raó, l'espiritualitat i l'acció, solament és possible quan hi ha una voluntat decidida de vigilar per mantenir a ratlla el parany de l'egolatria, que ho espatlla tot, perquè el fet de bastir l'organització damunt d'un fonament inconsistent de *sorra*, fa inviable un projecte pastoral sòlid i obert al futur. Aleshores, a curt o a mitjà termini, tot plegat acaba en la confusió, la dispersió i, de vegades, en uns enfrontaments autodestructius.

En canvi, quan el fonament d'un projecte eclesial no és l'egolatria, sinó la veritable *latria* (=adoració), que consisteix en el reconeixement i l'obertura humil a la grandesa del do de Déu, rebut per mitjà del Crist, i segellat amb la força de l'Esperit Sant, allò que anem edificant entre tots, al mateix temps que té solidesa, també gaudeix d'una flexibilitat que permet anar evolucionant al ritme dels nous reptes, que van emergint pel camí, i d'aquesta manera poder donar resposta a les noves necessitats i amb les innovacions que calen.

5. El procés de maduració integral, que ajuda a superar els reptes personals, ambientals i estructurals.

Avui, també, hem de celebrar per donar gràcies, a partir de les quatre raons que he exposat fins ara, perquè l'experiència viscuda ha estat i continua essent un camí i una avinentesa de maduració integral per a les persones i, també, per a la comunitat universitària.

La recerca i l'estudi sempre han de tenir la finalitat d'obrir-nos a un coneixement, cada vegada més pregon, científic, filosòfic i teològic de la realitat. Ampliar el coneixement és aliment per viure conscientment. Tanmateix, quan aquest objectiu del coneixement polaritza tota la vida, o bé les persones ens anem especialitzant, tot desconnectant-nos de la complexitat i de la multidimensionalitat de la vida humana. D'aquesta manera tenim el perill d'esdevenir cada vegada més experts en alguns aspectes, però això no va acompanyat d'una maduració com a éssers humans.

Aquesta limitació unidimensional, fins i tot pot generar uns bloquejos personals i comunitaris, que ens impedeixen anar donant resposta als nous reptes personals, ambientals i estructurals. De fet, tots coneixem experts que, a banda de ser bons coneixedors de la seva especialitat, són persones humils i de bon tracte, que generen un bon ambient al seu entorn i cooperen amb les altres persones i amb les necessitats de la societat. Tanmateix, també, coneixem experts prepotents i de tracte molt difícil. Si ho analitzem a fons, veurem que aquesta actitud no és a causa de llurs coneixements, sinó que respon al grau de la seva maduració humana.

L'experiència d'aquests anys, que hem anat bastint entre els estudiants, els professors i els gestors de l'Institut, ha tingut cura d'anar creant aquest ambient bo. Per ésser honestos hem de dir que també hem tingut els nostres errors, però hem treballat per anar-los superant, amb la intenció que l'objectiu final de la fundació sigui posar el valor absolut de la persona al centre de tot. Això ho he verificat sovint, quan hi ha alumnes que han acabat els estudis, i manifesten que trobaran a faltar el suport humà que rebien en la convivència diària. L'expressió que usen és aquesta: *aquí hi ha un espai i un ambient bo*.

La distensió que genera una bona convivència, no elimina els problemes ni els desafiaments inherents a la condició humana, però potencia l'energia vital i genera una pau interior, que aprofita tot el potencial que

tenim, per petit que sigui, que permet convertir les dificultats en oportunitats per a créixer.

Val a dir, també, que aquest fons positiu humanitzador va acompanyat del parany de la instal·lació en la rutina i de l'anestèsia de l'autocomplacença, que són silenciosament destructives. Per això, les crisis que han aparegut sobre la marxa d'aquests anys, no solament no són negatives, sinó que han estat un gran ajut per desvetllar-nos novament a la innovació i a la creativitat. Ésser conscients d'aquesta feblesa ontològica de tots plegats, no és motiu per a la depressió, sinó per a la humilitat lluminosa i, doncs, per al creixement de cadascú en el camí de la maduració humana.

6. Un caminar diari, concret, senzill i autèntic.

Tot el que hem agraït fins aquí, no constitueix una possessió estàtica, segura i definitiva de res, sinó que està *agafat amb fils*, perquè ha estat viscut dins del dinamisme i de la grisor del camí diari i, a més a més, des de la consciència de la precarietat i de la pobresa. Ara bé, aquesta precarietat, viscuda al llarg d'aquests anys conscientment i en positiu, ens ha donat l'energia necessària per continuar el llarg camí. Podem afegir també que fins ara hem pogut recórrer aquest llarg camí amb calma i amb una gran llibertat d'esperit.

Quan volem tenir tots els caps lligats, a banda que és una tasca impossible, perdem molta energia a causa de la tensió interna generada. En canvi, quan vivim el present amb consciència de la pròpia pobresa, però amb confiança i abandó, no ens encallem en unes menudeses intel·lectuals que ofusquen la força de la raó, ni tampoc ens deixem oprimir per la patologia dels ressentiments, gelosies i enveges, que ens fa perdre l'alegria.

Una de les peticions de la segona part de la pregària del pàrenostre ens ofereix la clau d'aquesta saviesa amagada darrere de l'opció per concentrar-se conscientment en la concreció discreta del camí diari. Ho fem quan demanem *Dóna'ns avui el nostre pa de cada dia*.¹⁷ Voler acaparar el *pa de tota la vida* no porta enlloc i genera molta fatiga, però quan ens concentrem en *el pa de cada dia*, per tal de donar resposta a les necessitats del present, aquesta actitud ens fa descobrir que, vivint el dinamisme diari

17. Mt. 6, 11.

amb sentit de pobresa, no ens ha faltat mai el *pa necessari* per caminar al llarg de vint-i-cinc anys.

El camí diari, per assolir una qualitat antropològica i evangèlica, ha d'ésser *concret, senzill i autèntic*. La *concreció* fa el camí realista i encarnat. El realisme li ve del fet que toca de peus a terra i assumeix els fets reals, i els fets sempre són concrets. Amb la intel·ligència analitzem els fets i cerquem l'entranya i el missatge que amaguen en el seu interior. Amb l'afectivitat ens situem davant dels fets i ens sentim interpel·lats a donar resposta als reptes que ens plantegen. Amb la cosmovisió i la fe posem els fets en el seu context proper, global i total, i convertim les concrecions en el dinamisme de la nostra vida.

La *senzillesa* fa planer el camí de la vida diària i genera serenitat. Aquest efecte es produeix perquè la senzillesa, encara que no ho sembli al primer cop d'ull, és condició de possibilitat per a superar el simplisme i la confusió. La prepotència de vegades no cospa les coses en la seva transparència genuïna, sinó que les fa quadrar amb la ideologia sense autocrítica i tancada en ella mateixa. Aleshores, aquesta ofuscació ens condueix a un simplisme, que perd pel camí la complexitat dels fets humans, o bé a la confusió, que encara complica més les coses. La senzillesa, justament, genera un clima de confiança i cooperació.

El camí diari concret i senzill posa les bases per a l'*autenticitat* (autenticitat ve d'*autor* i genera *autoritat*), perquè ens permet anar esdevenint subjectes i protagonistes humils de la nostra pròpia vida. Aquesta autenticitat, abans que res és personal i neix de l'harmonia i l'exploració del nostre interior únic i irrepetible, fruit de la integració del cos, el pensament, l'afectivitat, la relació i l'esperit). En segon lloc, també ens anem obrint a una autenticitat relacional, mitjançant la comunicació amb les altres persones de l'entorn, pel camí del diàleg (*dia-logos*= pel camí de les *paraules* arribar a la *Paraula*). En definitiva, aquest dinamisme de l'autenticitat personal i relacional va esdevenint una autenticitat total, o d'obertura conscient a l'humanisme i a la religió transcendent.¹⁸

18. Per aprofundir sobre l'autenticitat, vegeu l'article "La revolució silenciosa de l'autenticitat", dins de la revista de la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull de Barcelona, *Ars Brevis* (2014), 332-355.

7. La integració de la *memòria* del passat, amb el *compromís* en el present i l'*esperança* del futur.

Quan mirem cap al passat, si donem massa tombs a les dificultats i a tot el que hem hagut d'anar superant en la nostra vida, hom té el perill de cansar-se i, fins i tot, algunes vegades de deprimir-se. La mirada correcta i sana al passat és la que brolla de la memòria, sedimentada en l'experiència crítica i creadora. Aleshores, ens adonem que aquesta memòria crítica i creadora, d'una banda, ha anat sedimentant uns criteris que donen consistència a la nostra intel·ligència, al nostre discurs racional i ens fan gent assenyada. De l'altra banda, la memòria elaborada també ens adverteix i ens dóna la possibilitat de no caure en uns paranys que, tal vegada, ens van fer mal en algun moment de la nostra vida en el passat, però que actualment ja no ens afecten negativament, justament, perquè hem après la lliçó en el passat.

Quan mirem cap al futur, si donem massa tombs als condicionants i les incerteses que ens esperen, hom també té el perill de cansar-se i, de vegades, de caure en la patologia de l'ansietat. La mirada correcta i sana vers el futur és la mirada *utòpica*, és a dir, aquella mirada que, fruit de l'experiència i de l'arrelament en el present, ha construït un relat, un imaginari i un projecte sòlid per al present (*topia*= territori present conegut), però que, en no haver-se esgotat amb la pèrdua de l'energia, manté la capacitat de mirar més enllà del present i d'intuir una nova possibilitat que encara no existeix avui, però que amb el pas del temps que sigui necessari i el compromís de molts, pot esdevenir real i, d'aquesta manera, pot assolir una nova frontera per a la humanitat (*u-topia*= territori nou a descobrir i assolir).

Tanmateix, quan ens concentrem en el present, amb una mirada curta, tancada i sense autocrítica, tenim el perill de viure una existència rutinària i avorrida, en *no veure-hi més enllà de la punta del nas*, i de vegades fins i tot de caure en la patologia de la manca de sentit de la vida. En canvi, quan vivim el present com a fruit de la memòria històrica del passat, i l'esperança utòpica del futur, se'ns obren unes possibilitats reals noves de viure en plenitud l'ara/aquí i, simultàniament, d'obrir camins nous per al demà.

En aquest sentit l'experiència eclesial de l'IREL pot oferir un exemple emblemàtic d'aquesta memòria agraïda al passat, d'una esperança utòpica vers el futur i, com a resultat d'ambdues, un testimoni de la joia de

viure el present amb confiança i abandó. Puc donar testimoni d'aquesta joia agraïda, perquè he exercit la docència durant més de quatre dècades a la Facultat de Teologia de Catalunya i a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida. L'experiència d'aquest Centre Cultural Cristià de la diòcesi de Lleida, d'una manera senzilla però real, fins ara ha estat un projecte innovador, però arrelat en la memòria del passat i projectat vers l'esperança de futur. Avui, doncs, els membres d'aquesta comunitat universitària cristiana de l'IREL podem celebrar i donar gràcies, en aquest marc esplèndid de la Universitat de Lleida, acompanyats també pels caps de les altres institucions amb les quals hem caminat plegats al llarg de tots aquests anys: la mateixa Universitat de Lleida - UdL, l'Institut d'Estudis Ilerdencs - IEI, i la Fundació Joan Maragall - FJM.

8. Experiència i testimoni de la *tendresa* de Déu.

En el fons de totes les raons que he anat donant fins ara per explicar el sentit de la *celebració* dels vint-i-cinc anys, viscuda com a *acció de gràcies*, n'hi ha una de latent, però que és el fonament de totes. Les diverses tasques de l'Institut i l'ambient humà i cristià que ha generat —tal com va afirmar la primera resolució del Concili Provincial Tarraconense celebrat per les diòcesis de Catalunya l'any 1995—¹⁹ ha acompanyat a *gent molt diversa a refer la seva experiència de Déu*, en un itinerari diversificat en cadascú que ho ha viscut, però que sovint ha estat compartit en el diàleg interpersonal i comunitari.

Podem dir, doncs, que l'experiència de comunitat universitària cristiana que hem viscut aquests anys ha estat el *brou de cultiu*, que ha facilitat elaborar un concepte de Déu alliberat de moltes adherències que dificulten l'acte de fe per a una ment adulta, evolucionada i secularitzada. Davant del bloqueig de molta gent quan es planteja el fet religiós, ha creat un espai intel·lectualment habitable per a unes persones obertes a la veritat, però que també són crítiques i lliures en la seva recerca del sentit de la vida i d'una fe adulta.

En primer lloc, ha ajudat a fer crítica d'una visió dualista de la vida i la fe, que acaba entrant en crisi, puix que la religió sovint es reduïa a

19. Resolució primera del Concili Provincial Tarraconense, Barcelona, 1995.

una visió antropomòrfica de Déu separat de la vida ordinària, castigador o paternalista, que no és intel·lectualment acceptable ni per la filosofia, que exigeix raonabilitat a totes les opcions ètiques i religioses, ni pel mateix evangeli, que ofereix la imatge de Déu, com del Pare de Nostre Senyor Jesucrist, que és la Paraula de Déu que crea i il·lumina, i que vessa l'Esperit Sant sobre nosaltres.

En segon lloc, també ha ajudat a superar l'etapa que es produeix quan hom deixa de creure en el model antropomòrfic anterior, però que llavors redueix la salvació i el sentit de la vida a uns conceptes universals genèrics (la veritat, l'amor, la bellesa, etc.) que, per molt atractius que semblin de bell antuvi, si no es personalitzen i es concreten en un relat que pugui ésser viscut per l'imaginari humà, acaben també per generar un nou dualisme de la vida, que acaba essent força decebedor.

En tercer lloc, també ha ajudat les persones a seguir evolucionant i caminant en el *desert de la foscor i del dubte*, perquè quan s'esfondra aquesta visió de buscar el sentit de la vida a través d'uns conceptes universals, que s'havien presentat com autosuficients i segurs, també entren en crisi existencial. Aleshores, aquestes persones tenen el perill d'acabar profundament decebudes i, a la llarga, fins i tot, escèptiques. El tarannà de la recerca religiosa del nostre Institut, ha creat un ambient que també permet elaborar la decepció de la sacralització dels conceptes universals genèrics i, doncs, poder fugir del parany de l'escepticisme, el pessimisme i el nihilisme. Ho fa possible, justament, perquè ofereix un entorn humà intel·lectual i vital, que ajuda les persones concretes a anar passant de l'escepticisme nihilista, o de la instal·lació en una tranquil·la desesperança, vers una nova obertura humil a la llum, vingui d'on vingui, a causa de la consciència de pobresa que es manifesta en els propis límits i dels altres. Mitjançant la recerca i l'estudi, hom va descobrir que Déu no és un *potentat* que escampa un poder amenaçador o paternalisme, sinó que és el *Poder* de vida i de llum, que s'ha manifestat en la persona de Jesús de Natzaret, però que Jesús de Natzaret és el primer entre molts germans i germanes que, per Ell i amb la força de l'Esperit, anem esdevenint capaços d'experimentar la mateixa presència d'un Déu personal, que és amor i tendresa. Aquesta tendresa de Déu ha estat expressada en diverses publicacions, amb claredat i bellesa estètica, pel teòleg Dr. Josep M. Rovira Belloso que, justament, ha titulat

el seu darrer llibre *Déu és feliç donant-se*. Val la pena recordar que el professor Rovira, que actualment ha celebrat els seus noranta anys, va fer la primera lliçó inaugural de curs, l'any 1992, en què fou creada oficialment la Fundació IREL.²⁰

Aquesta tasca de desfer *nusos intel·lectuals* i aclarir conceptes foscos és un dels serveis propis i específics de la teologia a la comunitat cristiana amb vista a edificar la comunió i la missió, però també és un servei obert a totes les Esglésies i a totes les tradicions religioses en el diàleg ecumènic, intercultural i interreligiós. En definitiva, aquesta també és la tasca de la teologia a favor de tota la societat sense cap discriminació de raça, poble, llengua i cultura, en la recerca d'una convivència humana justa, per tal de cercar tots plegats el sentit de la vida.

9. La joia dels fruits de l'Esperit.

La tendresa de Déu manifestada en Crist, també ha produït en molts de nosaltres els fruits de l'Esperit i, especialment, *la caritat, la joia i la pau*.²¹ Encara que breument, paga la pena reflexionar sobre aquesta raó per donar gràcies avui, en aquest inici de la celebració dels vint-i-cinc anys d'existència de l'IREL.

Tal com he dit en un apartat anterior, a l'Església de Lleida, aquests darrers anys hem elaborat un projecte de renovació de la comunitat diocesana en profunditat —*Entre tots i per al bé de tothom*— que està donant uns bons fruits. Un d'aquests fruits ha estat la creació d'una nova fundació d'acció caritativa i social, que ofereix acolliment a famílies desnonades i sense llar, però que no es limita a solucionar la manca d'allotjament, sinó que al mateix temps acompanya les famílies a reconstruir la confiança, l'amor intern i l'esperança en el futur. Doncs bé, aquestes dinou llars estan situades en una ala de l'edifici del Seminari Diocesà que, en una altra ala del mateix edifici, ofereix des de fa anys les seves instal·lacions i la seva important biblioteca a la Fundació IREL.

20. Josep M. Rovira Belloso, *Déu és feliç donant-se. Assaig de teologia espiritual*, Herder, 2015; *Accés a Déu i societat d'avui*, dins la col·lecció Lliçons Inaugurals de IREL, 1 (1992), 68 p.; *El misteri de Déu*, dins la col·lecció Lliçons Inaugurals IREL, 15 (2007), 33 p.

21. Gal, 5.

També és un motiu per donar gràcies el fet de compartir la mateixa casa dues fundacions germanes: una —l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida— dedicada al diàleg de la fe amb la cultura, la justícia i la persona, i l'altra, fundació diocesana —Entre tots i per al bé de tothom— dedicada a acompanyar eficaçment diverses famílies amb serioses dificultats vitals. Al centre, justament entre ambdues ales de l'edifici on tenen la seu les dues fundacions, hi ha la capella on podem pregar, contemplar la Paraula i celebrar l'Eucaristia. Aquest edifici que el Seminari Diocesà de Lleida ofereix i comparteix amb les dues fundacions esmentades, és tot un símbol del tarannà propi de l'Església de Lleida. Ensem, ens recorda a tots plegats que el criteri teològic bàsic i la prioritat màxima de l'Església en el món és la praxi conscient i conseqüent de la misericòrdia, la compassió i la *caritat* que ve de Déu.

Aquesta fonamentació de l'acció comunitària en la caritat és la font de la qual brolla amb naturalitat la *joia*. El terme de la llengua catalana *joia* té una doble significació. D'una banda, equival als termes goig i alegria, i en aquest sentit reflecteix un estat d'ànim interior que surt cap a fora amb naturalitat i expressa que la vida té sentit, llum, força i esperança. D'altra banda, el terme *joia* també equival a un regal valuós i preuat, que té valor per si mateix.

La caritat i la joia, per la seva força interna, produeixen la flor de la *pau*, que equival a un estat no solament de benestar, sinó també de *benésser*, un terme que tal vegada no figura al diccionari, però que expressa un benestar exterior, però encara més una actitud permanent de benestar interior, que és la font d'on brolla la pau exterior.

Aquests fruits de l'Esperit, que la Carta de Pau als Gàlates atribueix a l'acció de l'Esperit Sant, es produeixen no solament quan estem bé i no tenim problemes, sinó que també són la música de fons que ens ajuda a viure quan passem dificultats i ens trobem en atzucacs. Podem dir que, enmig de les dificultats i dels moments de crisi, aquests *fruits de l'Esperit* han configurat l'ambient que hem viscut. Aquesta experiència ha estat molt important, perquè l'absència de la caritat, la joia i la pau, són símptomes indicadors de la manca de qualitat humana i, en definitiva, manca de vida cristiana.

10. Com a síntesi de totes les raons anteriors, l'experiència actualitzada del missatge de la paràbola del *gra de mostassa*.²²

Totes les raons que tenim per donar gràcies en aquesta celebració es poden resumir poèticament en la paràbola evangèlica del *gra de mostassa*, perquè expressa l'estil del creixement del Regnat de Déu, que no és en el soroll i les aparences, sinó en el silenci, la serenitat i l'autenticitat. El bé no fa soroll i el soroll no fa bé.

Fa vint-i-cinc anys, tot prenent un cafè tres persones —*un prevere, un religiós i un laic*— vam compartir el dolor que ens produïa el distanciament entre la fe cristiana i el relat ambiental de la cultura contemporània. Davant d'aquest desafiament, vam optar per deixar-nos de lamentacions i per posar-nos en camí i *bastir ponts* des de la fe amb la cultura contemporània que, tot i les seves contradiccions, tal com va expressar el Concili Ecumènic Vaticà II, està dotada de *consistència, veritat i bondat*.²³ D'altra banda, la fe cristiana no es limita a oferir un sentit religiós valuós per a la vida humana, sinó que també ha estat i segueix sent una font permanent generadora de cultura al servei de les persones i de la comunitat universal (la dignitat de la persona, els drets humans, l'art, literatura, espiritualitat, etc.). Aquella petita opció de tres persones, transformada en projecte operatiu, ha anat creixent amb serenitat i sense fer massa soroll fins avui. D'aquesta manera hem experimentat que el procés viscut és el resultat d'una vivència comunitària de la fe, manifestada en l'esperança i realitzada en la caritat.

Per això, aquesta comunitat universitària cristiana generada a l'entorn del procés viscut per la Fundació IREL, reunida ara i aquí, podem donar gràcies i proclamar amb discreció i joia: *Doneu-me una fe tan petita com un gra de mostassa, que ja creixerà...*

Tanmateix, al mateix temps que celebrem el present i donem gràcies, ho hem de fer amb tremolor, perquè aquest *gra de mostassa* és feble i pot caure en qualsevol moment. La clau per no defallir en aquest llarg camí iniciat fa vint-i-cinc anys, consisteix a començar de bell nou cada matí, amb humilitat i amb aquella esperança ferma que brota de la fe i condueix a la caritat.

22. Mt. 13, 31 – 32.

23. *Gaudium et Spes*, 57.

CONCLUSIÓ

He començat aquesta lliçó inaugural amb uns versets musicals del nostre poeta lleidatà, i prevere de la diòcesi de Lleida, Mn. Agustí Bernaus. Vull concloure la lliçó amb els versets finals del mateix poema esmentat:

Si a la fi de la comesa,
amarats per la suor,
és l'espiga la que pesa...
beneïda pesantor.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Dr. Ramon PRAT I PONS
Director de l'IREL

Lleida, 20 d'octubre de 2016

ANNEXOS

1. Decret de la fundació de l'IREL (1992)
2. Conveni marc de col·laboració UdL - bisbat (1993)
3. Creació de l'ISCR (1996)
4. Conveni IREL - Seminari (1997)
5. Decret DPA (2000)
6. Conveni específic ICE (UdL - IREL, 2001)
7. Conveni específic DECA (UdL - IREL, 2008)
8. Conveni específic sobre biblioteques i arxius UdL - bisbat (2009)
9. Decret *Congregatio de Institutione Catholica*, ratificació de l'IREL, quinquenni 2016-2021
10. Decret d'actualització dels estatuts (2016)
11. Organigrames: bisbat i IREL

Annex 1. Decret de la fundació de l'IREL (1992)

BISBAT DE LLEIDA

DECRET

L'experiència positiva del funcionament de l'Escola de Teologia a la ciutat de Lleida; el desitg dels seclars d'ampliar la seva formació religiosa cristiana; la consolidació de la Universitat a Lleida, amb el considerable increment d'alumnes i professors que la freqüenten; l'evolució -- cultural experimentada al nostre país, i la necessitat d'aprofundir qüestions i temes des de la perspectiva religiosa, aconsellen potenciar la referida Escola i ampliar els seus objectius en ordre a promoure el diàleg/fe i cultura;

Atés que la finalitat expressada de promoure la cultura religiosa és pròpia de l'Església (can.747) i que correspon al Bisbe la facultat de -- crear Institucions, fins i tot superiors, de ciències religioses en que -- s'ensenyin les disciplines teològiques i les altres que pertanyen a la -- cultura cristiana (can. 821)

Acollint de bon grat la proposta de constituir una Institució, en -- forma de fundació autònoma de l'Església Catòlica (can. 1303), per realitzar la mencionada finalitat, i examinats els Estatuts pels quals haurà de regir-se;

Pel present erigeixo a la Ciutat de Lleida, l'INSTITUT DE RECERCA I ESTUDIS RELIGIOSOS DE LLEIDA, (IREL), com a Fundació autònoma de l'Església en la Diòcesi de Lleida, i li concedeixo personalitat jurídica pública (cans. 114 § 1 i 116 § 1). Al mateix temps aprovo els Estatuts fundacionals annexes pels quals haurà de regir-se.

Ho decreto a Lleida, el dia dos d'octubre, Festa de la Mare de Déu - de l'Acadèmia, de l'any mil nou-cents norant-dos.

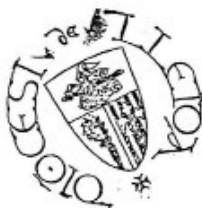

+ *Rualla*

+ Ramon Malla.
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Josep M. Quintillá i Zanuy
Josep M. Quintillá i Zanuy
Secretari General-Canceller

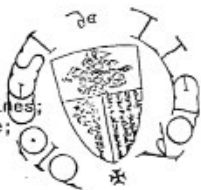
E S T A T U T S

I - NATURALESA I SEU

- Art. 1. L'INSTITUT DE RECERCA I ESTUDIS RELIGIOSOS DE LLEIDA (IREL) és una institució de la diòcesi de Lleida, constituïda per a facilitar la formació religiosa cristiana, preferentment dels laics, d'acord amb els ensenyaments de l'Església Catòlica i per a tractar i aprofundir qüestions i temes des de la perspectiva religiosa.
- Art. 2. L'Institut té el caràcter de Fundació autònoma de l'Església Catòlica (can. 1303 § 1, 1er.); està erigit a la ciutat de Lleida; és d'àmbit diocesà; d'indole religiosa-cultural; sense cap finalitat de lucre; té concedida personalitat jurídica pública en l'Església (can. 114 § 1 i can. 116 § 1), i podrà gaudir de personalitat jurídica civil.
- Art. 3. L'Institut és regeix pels presents Estatuts i per les precripcions del Codi de Dret Canònic i disposicions civils que fan referència a aquest tipus d'Entitats Jurídiques públiques.
- Art. 4. L'Institut té la seva seu i domicili a l'edifici del carrer del Bisbe, núms. 1-5, de la ciutat de Lleida. Podrà traslladar aquest domicili a un altre lloc de la ciutat, amb el consentiment del President.

II - OBJECTIUS I ACTIVITATS

- Art. 5. Per assolir la seva finalitat, l'Institut es proposa, entre altres, els següents objectius:
- 5.1. Proporcionar, preferentment als seglars, mitjans per a la seva formació cristiana integral: bíblica, teològica, espiritual i pastoral;
 - 5.2. Investigar i fer anàlisi del fet religiós a nivell interdisciplinar.
 - 5.3. Estudiar les repercussions del fenomen religiós en la persona i en la societat.
 - 5.4. Desenvolupar el diàleg entre la religió i la cultura - actuant com a plataforma de trobada d'especialistes en els camps de l'antropologia i de la religió.
 - 5.5. Estimular el diàleg entre les religions.
 - 5.6. Altres que li encomani el President de l'Institut.
- Art. 6. En ordre a assolir els seus objectius, l'Institut desenvoluparà particularment les següents activitats:
- 6.1. Cursos sistemàtics principalment de teologia, biblia, espiritualitat, pastoral i història.

- 6.2. Cursos monogràfics de les esmentades disciplines;
- 6.3. Cursos de frontera entre la increença i la fe;
- 6.4. Conferències públiques;
- 6.5. Taules rodones de temes d'actualitat;
- 6.6. Publicacions;
- 6.7. Altres que puguin sorgir en el decurs del seu funcionament

- Art. 7. L'Institut també podrà participar i organitzar jornades o actes, i fins i tot fer convenis, de cooperació amb altres Institucions eclesials o socials, públiques o privades, nacionals o internacionals, en ordre a la realització dels fins i objectius consignats en els presents Estatuts.
- Art. 8. L'Institut en el compliment de la seva finalitat i objectiu utilitzarà ordinàriament la biblioteca del Seminari Diocesà atenent-se a les normes acordades amb el seu Rector.

III - ESTRUCTURA ORGANITZATIVA

- Art. 9. Al front de l'Institut hi haurà el President que serà el bisbe - diocesà, a qui correspon:
- a) La representació legal de l'Institut, que podrà delegar-la en el Director o un altre membre de l'Equip Directiu.
 - b) El nomenament del Director i dels membres de l'Equip Directiu.
 - c) El nomenament dels membres de la Comissió Assessora.
 - d) Vetllar pel compliment dels objectius de l'Institut.
 - e) La revisió i aprovació dels comptes.
 - f) L'aprovació, modificació i interpretació dels Estatuts.
 - g) La supressió de l'Institut.
- Art. 10. La gestió de l'Institut correspondrà a un Equip Directiu, constituït per un Director, un Cap de programació, un Secretari i un Tresorer.
- 10.1. Tots i cada un d'ells serà nomenat directament pel President, previs els assessoraments que cregui convenient;
 - 10.2. Exerciran els seus càrrecs per triennis, amb un termini màxim de tres triennis consecutius;
 - 10.3. Podran exercir aquests càrrecs sacerdots, religiosos, o laïcs, indistintament, i tant homes com dones.
- Art. 11. Al Director li correspon:
- a) Complir i fer complir les resolucions i acords de la Presidència.
 - b) Exercir la direcció del personal que tingui o pugui tenir l'Institut.
 - c) La gestió ordinària de l'Institut
 - d) Coordinar els treballs de l'Equip Directiu, la Comissió / Assessora i Seminari Permanent.
 - e) Redactar la memòria anual d'activitats.
 - f) Les altres atribucions que li confii el President.
- Art. 12. Al Cap de Programació, al Secretari i al Tresorer, els hi corresponen les atribucions pròpies de llurs respectius càrrecs.
- Art. 13. L'Equip Directiu es reunirà al menys una vegada cada mes per estudiar i decidir el que faci falta per a la bona marxa de l'Institut.

- Art. 14. A més de l'Equip Directiu l'Institut comptarà amb un Consell Tècnic, de cara a seleccionar matèries d'investigació, organitzar cursos i altres activitats docents, endegar seminaris de recerca més especialitzats, i aconsellar la publicació de les recerques que es realitzin.
- Art. 15. El Consell Tècnic estarà integrat per un equip d'especialistes en les diferents ciències humanes i teològiques, en nombre no superior a dotze. Seran nomenats pel President, a proposta del Director.
- Art. 16. Hi haurà també una Comissió Assessora que aconsellarà habitualment a l'Equip Directiu, i en particular en els assumptes de caràcter extraordinari i que s'hagin de resoldre.
- 16.1. Ordinàriament la Comissió Assessora es preocuparà:
- a) de presentar iniciatives perquè l'Institut pugui / complir la seva missió de donar resposta a les necessitats de la societat i de l'església diocesana, / particularment de Lleida;
 - b) d'avaluar el resultat de les activitats de l'Institut;
 - c) de suggerir temàtiques d'estudi i de recerca.
- 16.2. La Comissió es reunirà sempre que ho demani l'Equip Directiu, però normalment no més de dues vegades l'any: / al principi del curs, per a la seva planificació, i al finalitzar, per a fer-ne l'avaluació.
- Art. 17. Formaran la Comissió Assessora un nombre màxim de dotze membres, designats pel President a proposta de l'Equip Directiu, d'entre els Delegats o Responsables de les Institucions eclesials, socials i/o del món cultural relacionades amb els objectius de l'Institut.
- Art. 18. Amb el contingut que s'especifica a l'article 7 dels presents Estatuts, el Seminari Permanent estarà integrat per un equip d'especialistes, en nombre no superior a dotze, en les diferents ciències humanes i teològiques, de cara a assolir la finalitat de l'Institut.

IV - BENS I ADMINISTRACIO

- Art. 19. Per a la realització dels seus fins l'Institut disposarà de / les quantitats, locals i mitjans que li siguin assignats pel / Bisbat o per altres persones físiques o jurídiques a més de / les matrícules o altres ingressos provinents de les pròpies / activitats.
- Art. 20. Anualment l'Equip Directiu confeccionarà un pressupost de les entrades i sortides, d'acord amb les normes diocesanes.
- Art. 21. Igualment el Director cuidarà de que cada any i sempre que se li requereixi, es presentin els llibres de comptes de l'Institut al President perquè pugui revisar-los i posar-hi el vist-i-plau. També se li entregará una còpia del balanç anual.

- Art. 22. Per la seva condició de persona jurídica l'Institut podrà ser titular de qualsevol classe de béns procedents de donacions o adquisicions autoritzades per la legislació canònica i civil, com poden ser quotes, col·lectes, subvencions, prestacions, / llegats, herències, etc.
- Art. 23. L'Institut podrà obrir i cancel·lar comptes corrents en qualsevol Banc o Entitat financera, inclús el Banc d'Espanya, i podrà disposar dels seus fons amb la signatura conjunta del Director i del Tresorer, d'acord amb les normes donades al efecte per l'Ecdòm diocesà.
- Art. 24. Les donacions o llegats a favor de l'Institut o per a la consecució d'alguna de les seves finalitats s'hauran de fer avinents al President, el més aviat possible i s'haurà de donar-li compte, al menys cada any, de la seva aplicació segons la voluntat del donant (can. 325 i 1301).
- Art. 25. Per raó del caràcter de persona pública eclesiàstica de l'Institut, els seus béns ténen la qualificació de béns eclesiàstics (can. 1257 § 1). Per això mateix, en la seva adquisició, / administració, i en les alienacions, contractes o actes similars, l'Institut haurà d'observar les disposicions canòniques que afecten a les Entitats de caràcter públic en l'Església i a les operacions amb béns eclesiàstics, tant les generals del Codi de Dret Canònic com les particulars de la diòcesi, a més / de les prescripcions civils.

V - DISPOSICIONS FINALS

- Art. 26. La modificació dels presents Estatuts, com també la seva interpretació autoritzada, amb caràcter general, pels casos dubtosos, requerirà l'aprovació del President, el qual podrà procedir a fer-ho per iniciativa pròpia o a petició de l'Equip Directiu.
- Art. 27. L'Institut solament podrà ser suprimit per decisió del President, el qual podrà fer-ho a petició raonada de l'Equip Directiu; i/o quan a criteri seu, degudament assessorat, no sigui necessari pel compliment de la finalitat que l'ha originat, o no ho fa adequadament (Cf. can. 120).
- Art. 28. Tant les modificacions dels Estatuts com la dissolució de l'Institut hauran de comunicar-se als Organismes civils i eclesiàstics que calgui, als efectes pertinents.
- Art. 29. En cas de dissolució de l'Institut, els béns que pugui tenir / passaran a la diòcesi per a que els destini a activitats similars, respectant sempre la voluntat positiva dels donants.

Vistsi aprovats

Lleida, dos d'octubre de mil nou-cents noranta-dos

+ *Ramall*

+ Ramon Malla
Bisbe de Lleida

Annex 2. Conveni marc de col·laboració UdL - bisbat (1993)

1

CONVENI ENTRE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA I EL BISBAT DE LLEIDA

Es reuneixen d'una banda el Rector de la Universitat de Lleida, Doctor Víctor Siurana i Zaragoza i, de l'altra, el Bisbe de la diòcesi de Lleida, Doctor Ramon Malla Call En ús de les atribucions pròpies dels seus càrrecs, ambdues parts acorden d'establir relacions de cooperació basades en les consideracions i acords següents:

1. El Bisbat de Lleida considera un deure del conjunt de la societat lleidatana de donar suport a la consolidació de la recent creada Universitat de Lleida. En particular, el Bisbat de Lleida, en l'àmbit de la seva actuació i de les seves competències i possibilitats, vol cooperar al desplegament dels estudis universitaris lleidatans.

2. La Universitat de Lleida considera que l'Església catòlica i la vida religiosa formen part de la història, de la cultura i de la vida al llarg dels segles i que la Universitat ha de prestar l'atenció deguda a totes les qüestions referides a l'Església i a les diverses vivències i fenòmens religiosos.

3. Ambdues parts estimen que convé donar compliment en l'àmbit universitari al que està previst en la Llei de Llibertat Religiosa del 5 de juliol del 1980 i en l'article V de l'Acord entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu sobre Ensenyament i Assumptes Culturals del 3 de gener de 1979, i aplicar a la Universitat de Lleida el Conveni de col·laboració sobre la prestació del Servei d'Assistència i Formació Religiosa Catòlica (SAFOR) a les universitats catalanes entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i el Sector d'Ensenyament Religios Interdiocesà de la Conferència Episcopal de Catalunya.

Com a conseqüència estableixen els següents:

ACORDS

Primer

La Universitat de Lleida prestarà l'atenció deguda als diversos fenòmens religiosos que tenen relació amb l'Església Catòlica, dintre dels seus plans d'estudis i d'acord amb l'exercici de la seva autonomia universitària.

Segon

Amb aquest fi els centres, departaments i àmbits que s'escaigui de la Universitat de Lleida es preocuparan d'organitzar o impartir cursos, seminaris i cursos de postgrau, d'acord amb els seus Estatuts i la legislació vigent.

Tercer

El Bisbat de Lleida manifesta la seva positiva disposició

a) de col·laborar, en la mesura de les seves possibilitats, a la realització del previst en l'article anterior; i

b) a organitzar, d'acord amb la Universitat, cursos, etc., amb el mateix fi, i que puguin ésser objecte de convalidació i incorporació als plans d'estudi de la Universitat de Lleida.

Quart

Mentre no es determini una altra cosa aquesta tasca de col·laboració es farà a través de l'Institut de Recerca i d'Estudis Religiosos (IREL), creat pel Bisbat de Lleida, amb seu actualment als locals del c. Canonge Brugulat, nº 11-1er, i que té com a objectiu promoure cursos permanents entorn dels temes de "frontera" entre la societat d'avui i la fe, història religiosa, seminaris i tallers d'aprofundiment religiós, taules rodones sobre qüestions d'actualitat, etc.

El Rector de la Universitat de Lleida, o membre en qui delegui, formarà part del Consell Assessor de l'IREL.

Cinquè

El Bisbat de Lleida veu bé que professors de la Universitat, designats de mutu acord, puguin participar en els cursos, etc. prevists en l'article anterior, organitzats pel Bisbat, normalment a través de l'IREL.

En aquests casos, la Universitat establirà els mecanismes que permetin als seus professors comptabilitzar com a temps de dedicació universitària la referida participació.

La Universitat, a més, acordarà quins cursos o seminaris de l'IREL podran ésser objecte de convalidació i incorporació als plans d'estudi de la Universitat de Lleida.

Sisé

Les dues parts contractants manifesten la seva voluntat de deixar els locals de què disposen per a la realització de les activitats a què es refereixen aquests acords. La Universitat les considerarà amb especial interès quan tingui la possibilitat d'aplicar-hi recursos econòmics, o d'altre tipus.

Seté

El Bisbat de Lleida està procedint a habilitar la seva biblioteca a fi d'obrir-la a la comunitat universitària i a la societat lleidatana. La Universitat de Lleida i el Bisbat cercaran els mitjans de cooperar per a la potenciació d'aquest servei.

Vuité

El Bisbat de Lleida reitera la seva voluntat de facilitar l'accés al seu patrimoni artístic i arxivístic als investigadors, i especialment als presentats per la Universitat de Lleida, d'acord amb les orientacions i normes de la Conferència Episcopal. Per aquest fi, i comptant amb la col·laboració dels organismes oficials i d'altres entitats civils, continuarà els seus treballs d'actualització dels sistemes de gestió i classificació dels diversos àmbits patrimonials, artístics i documentals de l'Església Catòlica en el territori de la Diòcesi.

Nové

Es constitueix a la Universitat de Lleida un Servei d'Assistència i Formació Religiosa Catòlica (SAFOR) que tindrà com a destinataris tots els membres de la comunitat universitària que ho desitgin i es regirà per les normes següents:

9.1. Per a realitzar la finalitat que la seva denominació indica el Servei exercirà aquestes activitats:

- acolliment humà i religiós,
- celebracions de la fe,
- tractament i estudi de temes i qüestions referents a les relacions entre fe i cultura,
- animació cultural en connexió amb altres grups o serveis propis de la Universitat,

-totes aquelles altres activitats que ajudin a realitzar les finalitats del Servei.

9.2. Els membres del Servei actuaran sota la dependència de l'autoritat eclesiàstica i seran nomenats pel Bisbe de Lleida d'entre els membres de l'IREL. El Rector de la Universitat farà un reconeixement d'aquest nomenament.

9.3. Els membres del Servei cessaran en les seves funcions per decisió del Bisbe de Lleida, o bé per iniciativa pròpia, comunicada abans al Rector de la Universitat, o bé a petició d'aquest.

9.4. Per a la millor integració del Servei a la Universitat aquell quedarà vinculat al Rector i adscrit al Vice-rectorat que ell designi.

9.5. La Universitat, per tal que el Servei pugui desenvolupar la seva tasca, posarà a la seva disposició en la mesura de les seves possibilitats, amb caràcter gratuït, un local moblat ubicat en el mateix edifici de la Universitat, la qual n'assumirà també les despeses de manteniment i conservació.

9.6. El Servei podrà fer ús dels serveis de la Universitat en les condicions que els utilitzin les altres unitats d'aquesta institució.

9.7. La Universitat farà l'aportació econòmica necessària per al desenvolupament d'aquest Servei, d'acord amb les partides pressupostàries disponibles.

Desé

El present Conveni tindrà una vigència de tres anys a partir de la data de la seva signatura, i serà renovat automàticament per períodes iguals successius si cap de les dues parts no manifesta el seu desig en contra, en un termini mínim de sis mesos abans del seu venciment.

Lleida, 20 d'abril de 1993.

El Rector de la Universitat

El Bisbe de la Diòcesi

Dr. Víctor Siurana i Zaragoza

Dr. Ramon Malla Call

Annex 3. Creació de l'ISCR (1996)

512/96/2

CONGREGATIO DE INSTITUTIONE CATHOLICA (DE SEMINARIIS ATQUE STUDIORUM INSTITUTE)

CONGREGATIO DE INSTITUTIONE CATHOLICA (de Seminariis atque Studiorum Institutis), postulatione attenta Em.mi Archiepiscopi Barcinonensis Facultatis Theologicae Catalauniae Magni Cancellarii una cum Exc.mo Episcopo Ilerdensi legitime praesentantis; cum compererit Institutum Superius Scientiarum Religiosarum Ilerdense iuxta normas ab hac Congregatione pro huiusmodi Institutis manatas - Consilio Facultatis Theologicae Catalauniae academice omnino spondente - probe ordinari, ad docentes in primis et studiorum programmata quod attinet; prolatas sibi preces libenter excipens, idem

INSTITUTUM SUPERIUS SCIENTIARUM RELIGIOSARUM ILERDENSE

hoc Decreto academice erigit erectumque declarat, ipsum simul constituens sub potestate atque ductu memoratae Theologicae Facultatis Catalauniae, cuius erit academicum gradum Magisterii Scientiarum Religiosarum hispanice «Licenciatura en Ciencias Religiosas» iis studentibus conferre, qui, quinquennale studiorum curriculum rite emensi, omnia iure praescripta feliciter compleverint iuxta peculiaria Statuta ab hac Congregatione approbata. Eiusdem Facultatis proinde erit continuo invigilare ad academicam Institutum condicionem diligenter servandam ac promovendam, ad Docentium praesertim qualitates studiorumque severitatem quod spectat, ceteris servatis de iure servandis; contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem Congregationis, die XXII mensis Maii, a.D. MCMXCVI.

PRAEFECTUS

Rius Car. Legh

A SECRETIS

+ Josephus Sauria Martins

CONGREGATIO
DE INSTITUTIONE CATHOLICA
(DE SEMINARIIS ATQUE STUDIORUM INSTITUTIS)

Congregatio de Institutione Catholica (de Seminariis atque Studiorum Institutis), lectis perpensisque STATUTIS Instituti Superioris Scientiarum Religiosarum Ilerdensis, sub potestate et ductu Facultatis Theologicae Catalauniae constituti, quae in eorundem LVII articulis definiuntur ac statuuntur *r a t a* habet atque *a p p r o b a t* ad quinquennium experimenti gratia, iisque ad quos pertinet ut rite observentur praecipit; servatis animadversionibus quae in litteris huic decreto annexis continentur; ceteris servatis de iure servandis; contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem Congregationis, die XXII mensis Maii, a.D. MCMXCVI.

PRAEFECTUS

Pius Card. Regis

A SECRETIS

+ Josephus Luuira Martins

BISBAT de LLEIDA

1996

butlletí oficial

Diàcesi

Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida

Congregació per a la Instrucció Catòlica dels Seminaris i Instituts d'Estudis

*Traducció del Decret de la Congregació per a la Instrucció Catòlica
dels Seminaris i Instituts d'Estudis, reproduït en llatí
a les pàgines anteriors, i pel qual s'erigeix
l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida.*

La Congregació per a la Instrucció Catòlica (dels Seminaris i Instituts d'Estudis), atesa la petició del Emm. Arquebisbe de Barcelona, Gran Canceller de la Facultat de Teologia de Catalunya, que, legítimament la presenta conjuntament amb l'Excm. Bisbe de Lleida; havent comprovat que l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida d'acord amb les normes emanades d'aquesta Congregació per aquest tipus d'instituts —amb ple suport acadèmic del Consell de la Facultat de Teologia de Catalunya— s'ajusta adequadament als docents en primer lloc i també pel que fa referència als programes d'estudis; acceptant de bon grat les peticions presentades, erigeix i declara erigit acadèmicament per Aquest Decret, l'esmentat

Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida

constituïnt-lo, al mateix temps, sota la dependència i guiatge de la citada Facultat Teològica de Catalunya a qui pertocarà atorgar el grau acadèmic de Magisteri de Ciències Religioses que, en espanyol s'anomena "Licenciatura en Ciencias Religiosas", a aquells estudiants que, havent cursat degudament els cinc anys d'estudis, hagin superat amb èxit, tot allò prescrit segons dret d'acord amb els Estatuts especials aprovats per aquesta Congregació.

Serà, per consegüent, tasca pròpia de la dita Facultat vetllar continuament per tal de conservar i promoure amb diligència la condició acadèmica de l'Institut, per la qualitat, tant pel que fa als docents en primer lloc com per l'exigència dels estudis, observades les demés coses, que segons dret s'han de guardar; sense que hi obsti cap cosa en contra.

Donat a Roma, des de la seu de la mateixa Congregació, el dia 22 del mes de maig, l'any del Senyor 1996.

El Prefecte

† Pius, Card. Laghi

El Secretari,

† Josep Saraiva Martíns

JULIOL · AGOST

T. CIII N. 7-8

Congregació per a la Instrucció Catòlica dels Seminaris i Instituts d'Estudis

La Congregació per a la Instrucció Catòlica (dels Seminaris i Instituts d'Estudis), després de llegir i examinar acuradament els Estatuts de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, constituït sota la dependència i guiatge de la Facultat de Teologia de Catalunya tal com es defineix i queda establert en els seus LVII articles, els dona per vàlids i aprova de forma experimental per un quinquenni i ordena als qui pertoqui la seva escrupulosa observança, tingudes en compte les recomanacions adduïdes en la carta annexa a aquest decret; observada la resta de coses, que han de ser observades d'acord amb el dret; sense que hi obsti cap cosa en contra.

Donat a Roma des de la seu de la mateixa Congregació, el dia 22 del mes de maig de l'any del Senyor 1996.

El Prefecte
† Pius, Card. Laghi

El Secretari,
† Josep Saraiva Martins

Annex 4. Conveni IREL - Seminari (1997)

CONVENI ENTRE EL SEMINARI CONCILIAR DE LLEIDA I L'INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIOSES DE LLEIDA "IREL"

A la ciutat de Lleida, amb data 31 de gener de 1997 es reuneixen d'una banda el Rector del Seminari Conciliar de Lleida, Mn. Màrius Rodrigo i Molí, i de l'altra, el Director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida "IREL", Mn Ramon Prat i Pons. Ambdues parts, acorden d'establir relacions de cooperació.

Atés que en els Estatuts de l'Institut Superior de Ciències Religioses, aprovats per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu amb data 22 de Maig de 1996, en els articles 53 i 54, s'afirma que "l'Institut tindrà a disposició les instal·lacions de la Biblioteca del Seminari Conciliar de Lleida, i que els bens mobles i immobles posats a disposició de l'Institut són els propis del mateix Seminari Conciliar".

Atés, que en el mateix article 54 s'afirma, també, que "les relacions entre l'Institut IREL i el Seminari Conciliar seran concretades mitjançant un Conveni", s'estableixen els acords següents:

1.- El Seminari Conciliar de Lleida posarà a disposició de l'Institut "IREL" la part de l'edifici propietat del Seminari que limita amb el carrer Canonge Brugulat de Lleida.

2.- El Seminari Conciliar posarà, també, a disposició de l'Institut l'ús de la Biblioteca del Seminari.

3.- El Seminari Conciliar es farà càrrec de les despeses de manteniment i funcionament de l'edifici i de la Biblioteca. Anualment, les dues institucions acordaran el pressupost que disposarà l'IREL per a la compra de llibres i subscripció de revistes.

4.- L'entrada d'ambdues institucions serà per la porta principal del Seminari Conciliar. Tanmateix, les dues institucions seran plenament independents en el seu funcionament.

5.- L'Institut "Irel" en la seva Guia de l'Institut Superior de Ciències Religioses farà constar que té la seva seu en l'edifici propietat del Seminari i que gaudeix de l'ús de la Biblioteca propietat del mateix Seminari.

6.- L'Institut "Irel" oferirà, també, col.laboració acadèmica al Seminari Conciliar quan les necessitats ho requereixin.

7.- El present Conveni tindrà una vigència de cinc anys a partir de la data de la seva signatura, i serà renovat automàticament per períodes iguals successius si cap de les dues parts no manifesta el seu desig contrari.

I per tal que el present document tingui efectes a tots els nivells, signem

Mariu
Mn. Marius Rodrigo i Moli
Rector del Seminari

IRL
Mn. Ramon Prat i Pons
Director de l'Institut "IREL"

Annex 5. Decret DPA (2000)

DEPARTAMENT DE PASTORAL APLICADA (D.P.A.)

1. Competències estatutàries de l'ISCR-IREL Lleida

1.1. Estatuts. Títol primer. Naturalesa de l'Institut.

Art. 1r. : L'ISCR, denominat IREL (Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida) és una institució acadèmica de la Diòcesi de Lleida que ofereix estudis superiors en l'àmbit de la Teologia i de la Pastoral.

El seu objectiu és... c) impartir adequada formació a laics, religiosos/es, en ordre a exercir els diversos ministeris i serveis eclesials en les Parròquies o Comunitats existents en la Diòcesi.

Art. 5è.: La formació acadèmica que imparteix l'Institut va adreçada als membres d'Instituts Religiosos i Societats de Vida Apostòlica, als laics que opten a un ministeri eclesial (diaconat permanent) o participen activament en tasques eclesials (catequistes, educadors, agents de pastoral), sobretot als professors de Religió Catòlica de Primària i Secundària, i a tota persona que, en general, s'interessi pels estudis oferts per l'Institut.

1.2. Creació del Departament de Pastoral Aplicada.

Els estudis de Diplomatura i Llicenciatura en Ciències Religioses que imparteix l'Institut estan ja consolidats. Han acabat 4 promocions de diplomats i el curs 2001-2002 s'impartirà el cicle B de Llicència.

Aquesta avinentesa ens fa reflexionar en dues realitats:

- a) Els estudis teològics i pastorals assolits pels alumnes haurien de revertir en l'execució de missions pràctiques eclesials proposades per la Diòcesi.
- b) La realitat eclesial amb manca de clergues ens fa sospitar que ha arribat l'hora d'integrar al ministeri els laics i altres membres religiosos del Poble de Déu.
- c) A més a més de la finalitat dels estudis de la diplomatura i la llicència, creiem que és l'hora de donar un altre pas endavant en el nostre Institut creant el Departament de Pastoral Aplicada, amb la finalitat de perfilar l'exercici de ministeris pràctics per als alumnes que fan o han acabat els estudis teològics i pastorals reglats, i a la vegada endegar un pla de formació per a Agents de Pastoral animadors de les delegacions diocesanes i per al servei d'acompanyament de les comunitats parroquials i arxiprestats en mútua corresponsabilitat amb els preveres encarregats o suplint la seva absència en llocs on el Bisbe de la Diòcesi reclami un servei.

1.3. Justificació del nom (Departament).

La universitat civil s'estructura en Departaments i donat que l'ISCR-IREL té nivell universitari ha d'organitzar-se en estructures similars.

Al Bisbat de Solsona, amb el qual l'IREL ha signat un conveni, existeix una Escola d'Agents de Pastoral (EAP) amb finalitats similars a les exposades.

En el context sociològic i cultural del Bisbat de Lleida, organitzar una EAP crearia una confusió lingüística interferint amb els EAP (Equip d'Assessorament Pedagògic) del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, existents a les comarques i capitals.

Tampoc convindria anomenar APA (Agents de Pastoral Aplicada) perquè l'APA és l'Associació de Pares d'Alumnes dels centres.

Per aquestes raons, creiem que és oportú el nom de:
Departament de Pastoral Aplicada (DPA)

2. Objectius

2.1. Oferir un acompanyament personalitzat de cara a establir una possible vinculació de servei eclesial als diplomats, llicenciats i altres alumnes de l'ISCR-IREL de Lleida.

2.2. Dissenyar un itinerari de formació teològica, pastoral i psicopedagògica per aquelles persones que se sentin cridades a prestar algun servei evangelitzador i que no realitzen els estudis reglats.

3. Perfil dels Agents de Pastoral Aplicada

3.1. Persona cristiana amb clara opció pel Crist, en procés de recerca o amb més maduresa de la fe que estigui disposada a prestar responsablement un servei a l'Església Diocesana en la seva tasca evangelitzadora.

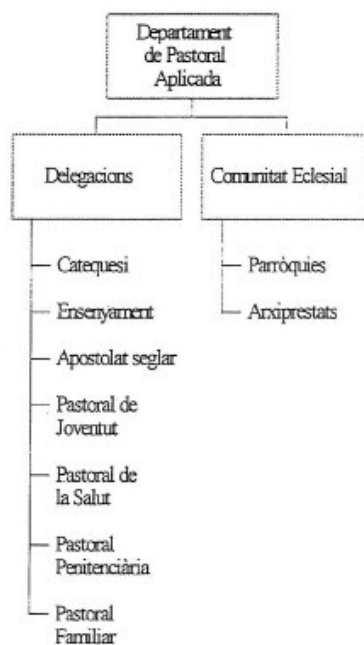
3.2. Persones enviades pels Moviments i Parròquies, Arxiprestats, comunitats, que necessitin formar-se específicament de cara a exercir un servei concret.

3.3. Persones interessades en aprofundir en el seguiment del Crist que vulguin viure la seva fe cristiana amb un compromís social de transformació del món.

3.4. Professionals cristians que desitgin ser ferment evangelitzador en el món del treball.

3.5. Pertànyer el grup sociològic de 20 anys en endavant i disposar de temps i capacitat per a formar-se i prestar els serveis eclesials que de comú acord amb el Bisbe i la vocació personal se'ls hi pugui encomanar.

4. *Organígrama.* (Desenvolupament de l'apartat Formació Agents de Pastoral existent actualment)

5. *Itinerari formatiu*

a) Alumnes en general

5.1. Formació acadèmica teològica pastoral i psicopedagògica (12 crèdits).

5.2. Formació espiritual: (3 crèdits)

- Pertinença activa a una comunitat cristiana.
- Participació en recessos i/o Exercicis Espirituals.
- Tutoria personalitzada.

5.3. Pràcticum (5 crèdits).

b) Alumnes de l'ISCR-IREL. Caldrà tenir en compte els estudis assolits i establir les convalidacions oportunes.

6. Continguts acadèmics

6.1. Fe i vida:
(5 crèdits)	- Paraula de Déu (Biblia)- Seguiment de Jesucrist (Cristologia)- Missió evangelitzadora de l'Església- Celebració comunitària de la fe
6.2. La Comunitat cristiana:
(2 crèdits)	- Delegacions- Parròquia i Arxiprestat
6.3. Església i món:
(3 crèdits)	- Qui pot aportar l'Evangeli a la nostra societat?- Perfil humà i cristià de l'Agent de Pastoral- El servei la caritat en el moment sociocultural i històric
6.4. Psicopedagogia:
(2 crèdits)	- Organització de comunitats cristianes- Tècniques de grup- Acompanyament de persones

7. Organització del pràcticum

- 7.1. Observació de camp i reflexió sobre la visita (1 crèdit).
- 7.2. Pràctiques acompanyades en els serveis eclesials (3 crèdits).
- 7.3. Tutories personalitzades i memòria (1 crèdit).
- 7.4. Els tutors de les Pràctiques acompanyades haurien de ser els responsables dels serveis eclesials elegits.

El tutor de l'acompanyament personalitzat i supervisor de la memòria podria ser un professor del Claustre de l'ISCR-IREL elegit per l'alumne amb el vist-i-plau de l'Equip coordinador del DPA.

8. Titulació

Acabats els estudis del currículum i realitzat el període de Pràctiques, si la persona es creu idònia per a prestar un servei eclesial, el Bisbe de la Diòcesi podria expedir-li el títol d'Agent de Pastoral Aplicada a favor seu.

9. Equip coordinador del DPA

- Bisbe de la Diòcesi
- Director de l'ISCR-IREL

- Cap d'Estudis
- Delegat de l'IREL al Consell de Pastoral Diocesà
- Professor encarregat de coordinar el DPA
- Representant dels tutors de camp diocesà
- Representant tutories personalitzades ISCR-IREL
- Suport docent

10. Qüestions burocràtiques

10.1. Matriculació: Períodes ordinaris de l'ISCR-IREL.

10.2. Preu de crèdit ordinari.

10.3. Possible opció a beques concedides per l'Institut, el Bisbat i per un fons de solidaritat parroquial.

10.4. Durada. Es podria contemplar la possibilitat de fer un itinerari personalitzat a més a més dels períodes lectius de classe.

RESUM DE LA SESSIÓ DEL CONSELL PASTORAL DIOCESÀ 19 d'octubre de 2001

El proper passat dia 19 d'octubre, a les 6 de la tarda, al Casal de Blondel, 11, es reuní el Plenari del Consell Pastoral Diocesà. Actuà com a Moderador, elegit per la Permanent, el Sr. Joan-Lluís Salinas.

Després d'una oració per la pau al món, es començà la sessió, i un cop aprovada l'acta de la sessió anterior, s'abordà el tema de l'ordre del dia: la presentació del pla d'estudis de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL) i del nou Departament de Pastoral Aplicada (D.P.A.).

La ponència correspongué a càrrec d'alguns membres del Consell Tècnic de l'IREL i d'una diplomada. Es dividí en quatre parts.

A la primera part, la Dra. Marta Trepal, presentà el sudit centre d'estudis com a Institut Superior aprovat per la Santa Seu el 10 de maig de 1996, que té com a finalitat primordial la formació teològica i pastoral, incidint-ne en el servei pastoral (art. 1 i 5 dels seus Estatuts). L'IREL té diversos convenis de col·laboració amb d'altres organismes (Seminari Diocesà, UdL, Diòcesi de Solsona, Escola de l'Esplai, etc.). El D.P.A. aniria –dintre de l'organigrama de l'Institut- a l'apartat "Formació d'Agents de Pastoral".

A la segona part de la ponència, el Dr. Manel Lladonosa, presentà el SAFOR (servei d'assistència i formació religiosa) que té el seu despatx a l'edifici del Rectorat de la UdL, i, entre d'altres funcions, té la de ser llevat en la massa del món universitari. El ponent constatà l'existència d'una set religiosa entre els universitaris, tot i que decantada més aviat cap a continguts vivencials.

A la tercera part, la Sra. Dolors Esteve, diplomada de l'IREL, va donar un testimoni força enriquidor sobre l'ajut dels estudis teològics en llurs tasques pastorals, mostrant-se força esperançada amb el nou Departament de Pastoral Aplicada.

A la quarta part, el ponent Mn. Ramon Prat, Director de l'IREL, va fer la presentació del projectat D.P.A.

Aquest Departament és una eina de treball i comunió amb el Document del nostre Bisbe "El futur del 'servei pastoral' a la nostra diòcesi" (DT 1). Llurs objectius serien bàsicament dos: 1) oferir un acompanyament personalitzat als diplomats i llicenciats de l'IREL, i 2) dissenyar un itinerari de formació teològica, pastoral, espiritual i psicopedagògica per aquelles persones que se sentin cridades a prestar algun servei pastoral i que no realitzin els estudis de diplomatura i llicenciatura. En aquest projecte n'ocupen un lloc destacat tant l'acompanyament tutorial com la formació en pràctiques del candidat. Els continguts acadèmics estarien concentrats en 4 grans blocs: fe i vida- comunitat cristiana- Església i món- psicopedagogia). Mn. Ramon Prat va fer una crida a implicar-nos tots per tirar endavant aquest projecte de servei pastoral.

A continuació es procedí a treballar en cinc grups, prèviament constituïts, la ponència, sobre aquestes 4 preguntes: 1) la conveniència d'aquest projecte de D.P.A., 2) la manera de fer la proposta-invítació als futurs agents de pastoral, 3) el grau d'implicació de parròquies i arxiprestats en el seu acompanyament i 4) els recursos personals i econòmics per dur-lo a terme.

En la plenària, es coincidí en la conveniència i el caràcter força positiu d'aquest projecte, en el qual tot ens hi hem d'implicar, sensibilitzant, motivant, acompanyant i responsabilitzant-nos, insistent-se molt en el sistema de tutories i en el treball pastoral pràctic dels candidats.

Finalment s'obrí un torn obert de paraules, on es donaren diverses informacions d'interès general (Congrés Nacional de la Família a Madrid, 16-18 nov., visita pastoral a la Catedral, Pastoral infantil, homenatge a Mn. Bonaventura Pelegrí, etc.)

Essent les 10 de la nit, el Sr. Bisbe aixecà la sessió, la qual tingué un to i un caliu força participatiu i eclesial.

Pla de Pastoral 2001-2002

Calendari del Pla

Decret de constitució del Departament de Pastoral Aplicada

El Papa Joan Pau II recomana que "l'Església del tercer mil·lenni impulsi tots els batejats i confirmats a prendre consciència de la pròpia responsabilitat activa en la vida eclesial. Junt amb el ministeri ordenat, poden florir altres ministeris, instituts o simplement reconeguts, per al bé de tota la comunitat, atenent-la en les seves múltiples necessitats: de la catequesi a l'animació litúrgica, de l'educació dels joves a les més diverses manifestacions de la caritat..." Caldrà descobrir cada vegada millor la vocació pròpia dels laics, cridats com a tals a "buscar el Regne de Déu ocupant-se de les realitats temporals i ordenant-les segons Déu" (LG, 31) i "a dur a terme en l'Església i en el món la part que els correspon (...) amb llur esforç per evangelitzar i santificar els homes" (AA, 2)" (NMI 46).

Per tant els fidels laics, des de l'esperit de comunió i de missió, són necessaris en la seva doble presència: d'animació evangèlica dels ambients, llocs i institucions, on treballen i viuen en el dia a dia, i de servei pastoral de cara dintre de la comunitat. Però aquesta doble presència perquè sigui més real i efectiva, cal que vagi precedida d'un procés de formació, ben estructurat, amb el convenciment de que "la formació dels fidels laics s'ha de col·locar entre les prioritats de la diòcesi i s'ha d'incloure en els programes d'acció pastoral talment que tots els esforços de la comunitat (sacerdots, laics i religiosos) concorrin a aquest fi" (ChL 57).

Vista aquesta necessitat de la formació del laicat avalada pel Magisteri i tenint en compte l'opinió unànime del Consell Pastoral Diocesà, en la seva reunió del dia 19 d'octubre de 2001, sobre la creació del Departament de Pastoral Aplicada en el si de l'ISCR-IREL de la Diòcesi de Lleida, per tal de procurar la necessària formació dels religiosos, religioses i laics que vulguin assumir alguna missió en el servei pastoral de la Diòcesi.

Pel present decret, encomano al ISCR-IREL, la posada en marxa de l'objectiu c) de l'art 1 dels seus Estatuts: "Impartir adequada formació a laics, religiosos/es, en ordre a exercir els diversos ministeris i serveis eclesials en les Parròquies o Comunitats existents en la Diòcesi", constituint el Departament de Pastoral Aplicada (DPA) en el seu si amb aquests objectius: "1.- Oferir un acompanyament personalitzat de cara a establir una possible vinculació al servei eclesial dels diplomats, llicenciats i altres alumnes de l'ISCR-IREL de Lleida. 2.- Dissenyar un itinerari de formació teològica, pastoral i psicopedagògica per aquelles persones que se sentin cridades a prestar algun servei pastoral i que no realitzen estudis reglats".

Ho decreta i firma el Sr. Bisbe, a 28 de novembre de 2001.

Anotacions al Decret

Cal agrair als responsables de l'IREL la seva plena disponibilitat per posar en marxa el Departament de Pastoral Aplicada (DPA). Aquest ha de ser una eina molt valuosa per promoure la corresponsabilitat, formant religiosos/es laics per assumir la missió d'agents de pastoral, que siguin animadors de comunitats parroquials en les Unitats Pastorals Territorials, o bé, assumeixin un servei concret en els diversos sectors pastorals: catequistes, lectors, ministres extraordinaris de l'Eucaristia, animadors de cant litúrgic, voluntaris de Càritas, visitadors de malalts, agents de pastoral familiar, juvenil, infantil, social... Cal que el DPA rebi una acollida favorable i un suport generós de part de tothom. La seva actuació és en bé de tota la Diòcesi. S'ha d'invitar cada estament del poble de Déu perquè assumeixi amb responsabilitat la seva missió pròpia. Entre les tasques del pastor està ajudar a descobrir, promoure, posar al servei de la comunitat i acompanyar adequadament els diferents dons suscitats per l'Esperit. Un gas important ha de consistir en desvetllar la consciència de la necessitat de formació en tots els membres de les nostres comunitats; especialment en els qui volen assumir una responsabilitat en el si de la comunitat. Els preveres, sobretot els rectors, han d'invitar persones consagrades, membres de moviment i associacions, laics professionals, professors de religió, altres persones idònies perquè s'oferixin per assumir una missió dins del poble de Déu.

Annex 6. Conveni específic ICE (UdL - IREL, 2001)

CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE L'INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIOSES DE LLEIDA (IREL) I LA UNIVERSITAT DE LLEIDA- INSTITUT DE CIÈNCIES DE L'EDUCACIÓ pel que fa referència a la FORMACIÓ PEDAGÒGICA DEL PROFESSORAT DE RELIGIÓ.

A la ciutat de Lleida, a 12 de juny de dos mil un

REUNITS

D'una part, el Dr. Ramon Prat i Pons, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (d'ara endavant IREL) amb domicili al Carrer Canonge Brugulat, 22 de Lleida i amb NIF Q 2500042C,

i d'altra banda l'Excm. I Magfc. Sr. Jaume Porta i Casanellas, rector de la Universitat de Lleida (d'ara endavant UdL), com a representant d'aquesta, segons el que estableix la Llei Orgànica de reforma Universitària 11/1983, de 25 d'agost, i el decret 354/1994, de 23 de desembre, pel qual s'aproven els Estatuts de la UdL, amb adreça social a la plaça Víctor Balaguer, 1, 25003 Lleida i amb NIF Q7550001G,

Ambdues parts es reconeixent recíprocament les facultats suficients per a convenir i obligar-se en representació de les seves institucions.

MANIFESTEN

Que ambdues parts es mostren interessades en la formació pedagògica del professorat de Religió en els Centres d'educació Infantil, Primària i Secundària i que en el marc a l'Acord entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu sobre Ensenyament i Afers Cultural (1979) i en el marc del conveni entre la Universitat de Lleida i el Bisbat de Lleida signat el 20 d'abril de 1993,

ACORDEN

1. Cooperar en la formació i capacitat pedagògica del professorat de Religió de primària i secundària per a obtenir la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat (DEI), organitzant cada any els crèdits necessaris. Aquesta oferta formativa es presentarà al Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica.
2. Cooperar en la Formació Permanent del professorat de religió mitjançant l'aportació conjunta de cursos i seminaris, sempre que es vegi convenient. Aquests cursos formaran part del programa de formació de l'ICE i de l'IREL.
3. Cooperar en la recerca interdisciplinària en els temes de l'educació que consideraria adients i/o necessari.

I en prova de mútua conformitat, signen aquest conveni per duplicat i a un sol efecte en el lloc i la data esmenats al començament.

El director de l'IREL

Ramon Prat i Pons

El rector de la Universitat

Jaume Porta Casanellas

Annex 7. Conveni específic DECA (UdL - IREL, 2008)

CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE L'INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIUSES DE LLEIDA (IREL) I LA UNIVERSITAT DE LLEIDA PEL QUE FA A LA FORMACIÓ DEL GRADUATS EN EDUCACIÓ PRIMÀRIA I GRADUAT EN EDUCACIÓ INFANTIL COM A MESTRES DE RELIGIÓ.

Lleida, 12 de novembre de 2008

REUNITS

D'una part, el Sr. Joan Viñas i Salas, rector magnífic de la Universitat de Lleida (en endavant, UdL), com a representant d'aquesta, segons el que estableix la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i el Decret 201/2003, de 26 d'agost, pel qual s'aproven els Estatuts de l'esmentada universitat; en virtut del nomenament del càrrec per Decret 113/2007, de 22 de maig publicat al DOGC núm. 4889 de 23 de maig, amb domicili social a Lleida, Plaça Víctor Siurana núm. 1, i amb CIF Q-7550001-G.

I de l'altra part el Dr. Ramon Prat i Pons, Director de l'Institut Superior de Ciències religioses de Lleida (d'ara endavant IREL) amb domicili al carrer Canonge Brugulat, 22 de Lleida i amb NIF Q25000442C

Ambdues parts es reconeixent reciprocament les facultats suficients per a convenir i obligar-se en representació de les seves institucions.

MANIFESTEN

Que ambdues parts es mostren interessades en la formació dels graduats d'Educació Infantil i graduats d'Educació Primària com a mestres de Religió en els centres d'Educació Infantil i Primària i en el marc de l'Acord entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu sobre Ensenyament i Afers Culturals (1979) i en el marc del conveni entre la UdL i el Bisbat de Lleida signat el 20 d'abril de 1993.

ACORDEN

1. Cooperar en la formació i capacitació pedagògica del graduat en Educació Infantil i del Graduat d'Educació Primària com a mestres de Religió en les etapes d'Educació Primària i Educació Infantil per a obtenir la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat (DEI) organitzant de la següent manera els crèdits ECTS següent.
2. Des de la UdL i dins dels plans d'Estudi de Grau d'Educació Infantil i del Grau d'Educació Primària s'ofertarà un mínim de 6 ECTS el marc de les optatives dels corresponents Plans d'Estudi.

3. La mateixa UdL i en el marc de la Matèria Transversal, optativa present en tots els plans d'estudis de Graus de la UdL segons acord de Consell de Govern de Juliol de 2007, ofertarà un mínim de 6 ECTS des del SAFOR que vindrà a complementar la formació pedagògica d'aquests graduats en aquest àmbit.
4. Des de l'IREL s'haurà de completar aquesta oferta formativa amb els crèdits ECTS restants per tal que els Graduats d'Educació Infantil i els Graduats d'Educació Primària que així ho vulguin puguin completar aquesta formació com a Mestres de Religió i consegüentment obtenir la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat (DEI)
5. L'IREL i en el marc del Conveni de Col·laboració amb L'ICE de la UdL signat el 12 de juny de 2001 cooperarà en la Formació continuada dels Graduats d'Educació Infantil i Graduats d'Educació primària i mestres de religió mitjançant cursos, seminaris, jornades, etc, formant part del programa de formació de l'ICE i de l'IREL.
6. I en prova de mútua conformitat, signen aquest conveni per duplicat i a un sol efecte en el lloc i la data esmentats al començament.

El rector de la Universitat de Lleida

Joan Vinyas i Salas

El director de l'IREL

Ramon Prat i Pons

Annex 8. Conveni específic sobre biblioteques i arxius UdL - bisbat (2009)

Universitat de Lleida

CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA I EL BISBAT DE LLEIDA

Lleida, 27 de gener de 2009

REUNITS

D'una part el Dr. Joan Viñas i Salas, Rector Magnífic de la Universitat de Lleida (UdL), ubicada a Lleida, plaça de Víctor Siurana, núm. 1, amb NIF núm. Q-7550001-G, en nom i representació de la UdL, i segons el que estableix la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, modificada per la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril.

I de l'altra, l'Excm. i Rvdm. Dr. Joan Piris Frigola, bisbe de la Diòcesi de Lleida, ubicada a Lleida, carrer del Bisbe, número 1 amb NIF núm. Q-2500042-C, en nom i representació del Bisbat de Lleida,

[Handwritten signature]

EXPOSEN

[Handwritten mark]

Que la UdL disposa d'un conjunt de biblioteques amb serveis i fons bibliogràfics i documentals generals i especialitzats que poden ser d'interès per al professorat, alumnat i personal de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL).

Que el Bisbat de Lleida disposa de la Biblioteca del Seminari Diocesà amb un fons especialitzat i general que pot ser d'interès per al professorat, alumnat i personal d'administració i serveis de la UdL.

Que d'acord amb el que s'ha dit més amunt ambdues parts, reconeixent-se la capacitat legal necessària, formalitzen el present conveni, que es regirà per les següents

CLÀUSULES

Primera

El professorat, alumnat i personal de l'IREL podran accedir al servei de Biblioteca i Documentació (SBD) de la UdL com usuaris externs, i per a tal hauran de disposar d'un

carnet identificatiu personal que facilitarà el SBD prèvia sol·licitud i identificació de l'interessat/ada.

Segona

Els beneficiaris d'aquest carnet podran accedir i utilitzar els fons i serveis del SBD d'acord amb les normes establertes als Reglaments del Servei de Biblioteca i Documentació.

Tercera

El professorat, alumnat i personal de la UdL podrà accedir i utilitzar els serveis i fons de la Biblioteca del Seminari Diocesà d'acord amb les normes generals establertes pel servei.

Quarta

Tant la UdL com l'IREL es comprometen a vetllar pel bon ús dels serveis i fons de les respectives biblioteques.

Cinquena

Es constituirà una comissió de seguiment d'aquest conveni formada pel director/a del SBD de la UdL i el director/a de la Biblioteca del Seminari Diocesà.

Sisena

Aquest acord entra en vigor en la data de la seva signatura i serà vigent per un període de 3 anys, i es prorrogarà automàticament pel mateix període, tret que hi hagi un preavis escrit d'una de les parts amb quinze dies d'anticipació per a la renúncia.

Setena

Les parts signatàries intentaran resoldre de mutu acord les divergències que puguin sorgir en relació al desenvolupament d'aquest conveni.

I, en prova de conformitat, les parts signen aquest acord, per duplicat, en el lloc i la data indicats a l'encapçalament.

Per la Universitat de Lleida

Pel Bisbat

Joan Vñias i Salas
Rector

Joan Piris Frígola
Bisbe

Annex 9. Decret *Congregatio de Institutione Catholica*, ratificació de l'IREL, quinquenni 2016-2021

512/96

N. _____

CONGREGATIO
DE INSTITUTIONE CATHOLICA
(DE STUDIORUM INSTITUTIS)

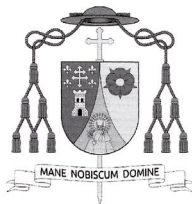
CONGREGATIO DE INSTITUTIONE CATHOLICA (de Studiorum Institutis), lectis perpensisque Statutis Instituti Superioris Scientiarum Religiosarum in civitate Ilerdensi siti, sub potestate et ductu Facultatis Theologicæ Cataloniæ constituti, ad normam Instructionis de Institutis Superioribus Scientiarum Religiosarum eiusdem Congregationis die XXVIII mensis Iunii a. D. MMVIII emanatæ recognitis, quæ in eorundem LXV articulis definiuntur ac statuuntur, **rata habet** et **ad alterum quinquennium approbat**, iisque ad quos pertinet, ut rite observentur præcipit, ceteris servatis de iure servandis, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romæ, ex ædibus eiusdem Congregationis, die XIV mensis Martii, a. D. MMXVI.

PRÆFECTUS

SUBSECRETARIUS

Annex 10. Decret d'actualització dels estatuts (2016)

SALVADOR GIMÉNEZ VALLS PER LA GRÀCIA DE DÉU I DE LA SANTA SEU, BISBE DE LLEIDA

El dia dos d'octubre de 1992, Mons. Ramon Malla Call va signar el Decret d'Erecció de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL, aprovant, alhora, els Estatuts fundacionals pels quals s'hauria de regir.

En el transcurs del temps, l'esmentada Fundació ha complert fidedignament, els objectius que els estatuts determinen; se li han atribuït, per altres Presidents, noves tasques en l'àmbit de la Comunitat universitària d'estudis reglats, així com de la Formació pastoral; i les activitats que té encomanades, per assolir els objectius, s'han vingut acomplint, ampliant-se i millorant-se notablement, tant en quantitat, com en qualitat, donant lloc en el seu si al desenvolupament i l'aprofundiment dels objectius esmentats.

Correspon actualment, adaptar l'estructura organitzativa que preveuen els Estatuts fundacionals, en ordre a facilitar la correcta gestió organitzativa que implica el desenvolupament i millora esmentats.

Així, doncs, pel present **DECRET**, i en el **25é Aniversari de la seva creació**, aprovo l'Annex als Estatuts de la Fundació de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida – IREL, que segueix:

Primer.- L'òrgan que preveu l'art. 14 i 15, anomenat "Consell Tècnic", i les seves funcions, i l'òrgan que preveu l'art. 18, anomenat "Seminari Permanent", i les seves funcions, queden integrats, sota un òrgan que s'anomenarà "Consell General".

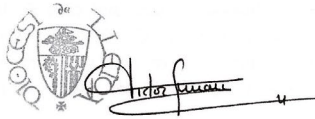
Segon.- El "Consell General" conservarà la dependència respecte del President de la Fundació, igual que els òrgans abans esmentats.

Tercer.- D'acord amb les competències que l'Art. 9 i 26 dels Estatuts de la Fundació Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL atorga al President de la fundació pel que fa la modificació dels estatuts, cal incorporar als mateixos, figurant com a Annex I, textualment, el que s'ha especificat en el punt primer i segon d'aquest Decret.

Lleida, a 15 de maig de 2016
Solemnitat de Pentecostès

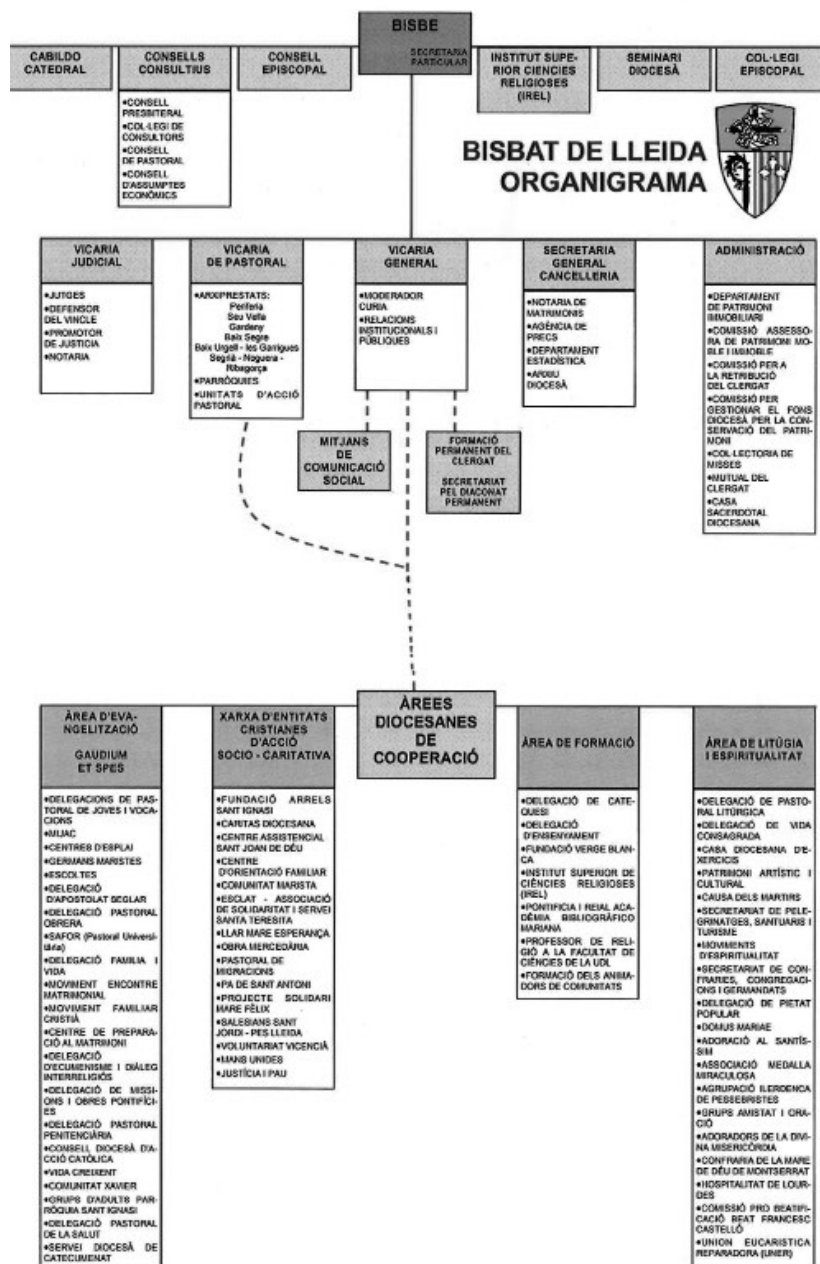

Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Per manament de l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe,
Víctor M. Espinosa Oller
Canceller - Secretari General

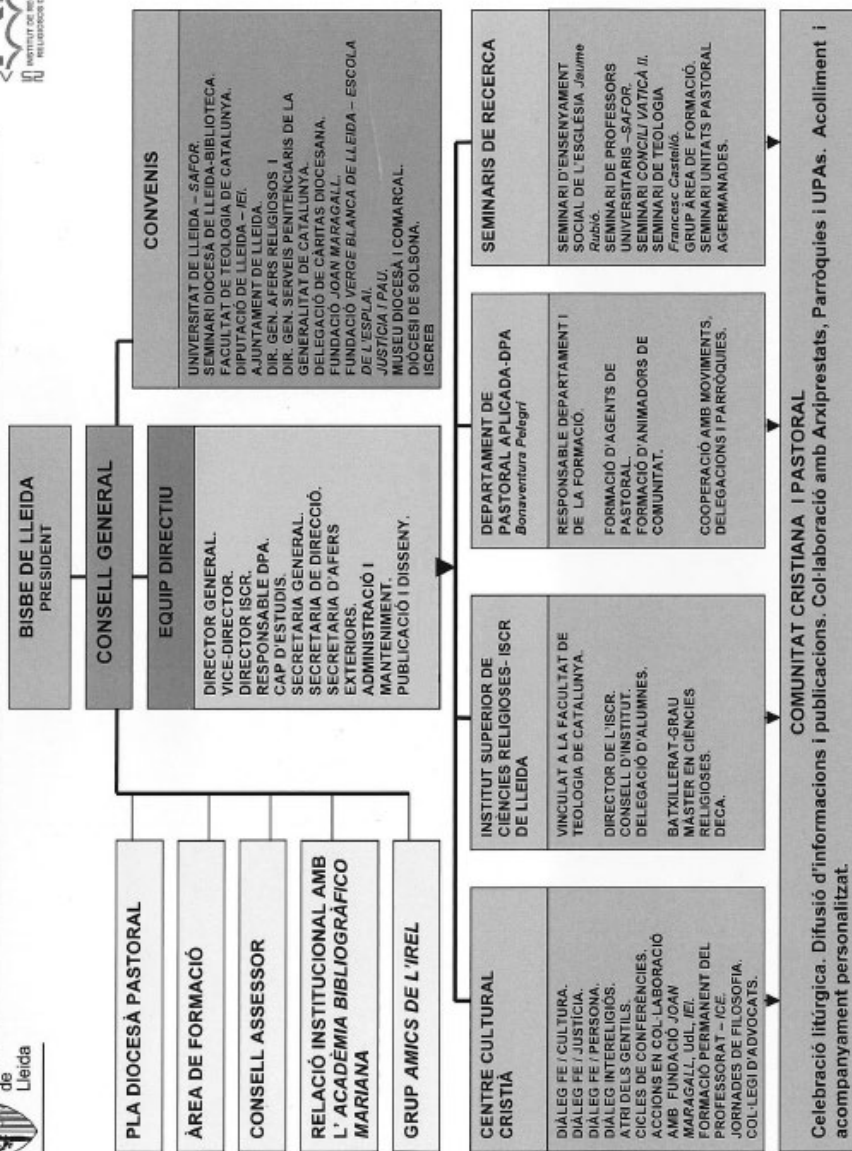
Annex 11. Organigrames: bisbat i IREL

Bisbat
de
Lleida

ORGANIGRAMA INSTITUT DE RECERCA I ESTUDIS RELIGIOSOS DE LLEIDA - IREL DIÒCESI DE LLEIDA

COL·LECCIÓ “LLIÇÓ INAUGURAL”

Títols publicats:

1. *Accés a Déu i societat d'avui*. J. M. Rovira Bellosó
2. *Món intern i transcendència*. Jordi Font i Rodon
3. *Pensament cristià i ètica*. Gaspar Mora i Bartrés
4. *Cultura cristiana i compromís polític*. Fernando Álvarez de Miranda
5. *La missió de l'Església en el món*. Salvador Pié
6. *L'Església i la ciència: de Galileu als nostres dies*. Joan Busquets Dalmau
7. *Experiència estètica, experiència ètica i experiència religiosa*. Pere Lluís Font
8. *Els grans reptes del segle XXI*. Joan Esquerda Bifet
9. *El progrés: de la ciència a la teologia*. David Jou
10. *Evangelis i sentit de la vida*. Josep Oriol Tuñí
11. *La Bíblia i les ciències humanes*. Armand Puig i Tàrrach
12. *Per què crec?* Jordi Porta i Ribalta
13. *Opinió pública i veritat*. Lluís Foix
14. *Cap on anem? Vers una nova consciència laïcal*. Francesc Torralba Roselló
15. *El Misteri de Déu*. Josep M. Rovira i Bellosó
16. *El bé es fa present a través de l'amor*. Ignasi Salvat S.I.
17. *Aproximació a les idees de justícia i solidaritat*. Josep Maria Esquirol
18. *El diàleg interreligiós com a pràctica de l'amor*. Antoni Matabosch
19. *La poètica de Joan Maragall*. Ramon Pla
20. *El diàleg com a eina de transformació personal i comunitària*. Sebastià Taltavull
21. *El Vaticà II. Concili de la modernitat*. Josep Maria Carbonell i Abelló
22. *El compromís amb els pobres. Entranya de la saviesa*. Rafael del Río Sendino
23. *Amor, bellesa i transcendència*. Carles Torner
24. *La felicitat i el temps*. Josep Maria Esquirol Calaf
25. *Celebrar per donar gràcies*. Ramon Prat i Pons

Amb el suport de

